

„Vienuje Lietuvinku”	
IŠEINA KAS SEREDA	
BROOKLYN,	NEW YORK.
Prenumerata metams:	
Suvienytose Valstijose.....	\$2.00
Europoje ir kitur.....	\$3.00
Kanadoje	\$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus	
Prenumerata metams skaitosi nuo	
laiko užsirašymo, ne nuo Naujų	
Metų.	
Apgarsinimą kainą klausite	
laiku.	
J. J. Paukštis ir K. Brazys	
120-124 GRAND ST.	
Brooklyn, New York.	

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 10.

Brooklyn, N. Y. 6 d. Kovo (March) 1912 m.
ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ND, 1879.

Metai XXVII.

NEPANIEKINKIM SPORTO!...

Mės netikta nuo senų žmonių girdėjom, bet ir savo gyvenime patyrėm, kad nuo žmogaus linksmumo daug kas priklauso: tėnai, kur žmonės linksmi, tėnai jie ir darbštessni ir išnašessni ir net protingesni. Linksmas žmogus visur guodojamas, o nelinksmas — neapkenčiamas. Visi nori linksmintis ir to jieško, nežiūrint amžiaus, lyties, laiko ir vienos. Pagaliaus net naujosioms gadynėms mokslavirai filosofai (kaip va franeuzų filosofas Henri Bergson) tvirtina, jog visas žmogus tikslas, — visos žmonijos tikslas esą prieiti prie linksmybės. Jeigu mės netikim po mirčiai rojaus, tai bent tikimės pasiekti kitoki augščiausią tikslą, būtent *linksmybę*... Noras linksmintis žmogui prigimtas.

Tik nelaimė — mės lietuvių norim, o nemokam linksmintis. Pas mus, amerikiečius, linksmybės alfa ir omega tai šokis. Šokam baliuose, šokam vestuvėse, iškilmingose vakarienėse, šokam dramatiškuose vakaruose (taip vadinamuose „teatrūose“), šokam visur, kur tik susirenkam ir gaunam progą. Suprantama, kad šokam ne laukose, bet svetainėse nepabaigtuosius „shotus“ ir „valesus“ ir retai klumpakojį ir suktinių. Daugiausia šokame prireikytose ir dulkėtose svetainėse, iki neapsipilame prakaitui ir neišvengiamai geriamo svetainių dulkes. Toks šokimas ir tokiose vietose neduoda žmogui anei linksmybės anei poilsio; ir tik vieną iš to mės galime pelnyti: užskrésti džiova!.. Ateina vasara, prasideda piknikai — ir vėl tas-pats — vėl šokame tokiose-pat tvankiose svetainėse kaip žiemą. Žmogus eini piknikan, kad pasilinksinti, kad sueiti su žmonėmis, kad pakvēpuoti tyru oru, o darže randi dulkętai svetainę pilnā sokačių.

Pašokimas yra geru daiktu, bet tik tuomet, kuomet turi saiką; o mūsų jaunimas, ypač mergaitės, šokime saiko nežino. Ir už tai neturime kaltinti jaumimą, — jis kitos progos pasilinksinti, kad sueiti su žmonėmis, kad pakvēpuoti tyru oru, o darže randi dulkętai svetainę pilnā sokačių.

Pašokimas yra geru daiktu, bet tik tuomet, kuomet turi saiką; o mūsų jaunimas, ypač mergaitės, šokime saiko nežino. Didesnėse lietuviškose kolonijose, kur randasi daugiau sunamesnių žmonių, tėn jau išrasti taip vadiniams „autingai“ arba išvažiavimai. Tokie išvažiavimai į girautes yra

pagirtini: žmonės pasikalba, padainuoja, pažaidžia ir pasivaikščioja. Svarbjaučia yra tas, kad žmonės išvendina plaučių viršunes ir pasilinksmina.

Bet mano straipsnelio užduočia nėra skersai ir išilgai nupeikt šokius, ar tai girti išvažiavimus; aš noriu pakelti klausimą: kodel mės, lietuvių, neužsiūmame jokiu sveiku ir išmintingu sportu? Mės labai tankiai pasijuokiam iš anglų jūnimo, iš jų žaislės su pilke (bole); vienok mės patišdar neturime nei tokio sporto būdo. Žaislė su pilke kur kas geresnė už sportišką šokį, ir būty viasai gera, jei tik prie tos žaislės ne taip azartiskai griebtusi. Už žaislė su bole kur kas geresnis pasiavažinėjimas luotelyje, nes besiūriant veikia pečių ir liemens raumenis, kurie prie paprasto kasdieninio darbo sustyrė tyso; beto ant vandenės visuomet geras oras. Dviračiu pasiavažinėjimas yra blogu sportu; čionai veikia tik kojų raumenis, kurie prie kiekvieno darbo veikia, ir reikia susilenkus sedeti, nuo ko ilsta krūtinės klėtkos kilnojimasi; o kita, — važinėjant dviračiu reikia gerti vėl-gi tas pačias miestų dulkes, ką ir kasdien darome, nes po pievas ar girautes juk negalima su dviračiu važinėti.

Yra daugelis sporto būdų, kuriuos mės čion negalime išskaitlioti. Vieni, žiūrint iš hygieniškos pusės geresni, kiti menkesni; vieni labai linksmus, kiti nelinksmus. Bet mės lietuvių, neigriebjam už jokio. Gal skaityojas mums užmes, kad tas viskas surišta su išlaidomis. Taip; kai-kurie sporto būdai kiek lėšuoja; bet yra daug ir tokia lengvų būdų, kurie nieko nelėšuoja, — ir linksmus, ir naudingi. Pavyzdžiu, paimkim kadrą lietuvišką žaislę: „Mušti kalele“ čionai užtenka kiek-vienam turėti tik po lazda ir vieną bolę. Ir kiek čion reikia vikrumo, kad kalele inkuriant dvaran, ir kaip linksmma vieniams jei inmušama, ar kaip juokiasi kiti, jei neinmušama! Ir tas viskas atsibūna kur pievoje. Iš tokios žaislės parėjės namon kiekvienas jausis užganę-dintu. Bet ar tai tik ta viena žaislė yra; — yra jų daug; bet mums nesinori to, mums negražiai gražiai žaishti, mums gražu tik šokti ir šokti.

Senai laikas mūsų jauniui, taip-pat ir seniam, va-

saros laiku aplieisti šokimų svetaines, o užsiūmti protin-gu sportu.

P. Gulbinas.

PERŽVALGA.

// Pirmeivių moterų judėjimas. Jau antrus metus pradėjo lietuvių pirmeivių moterų laikraštukas „Žibutė“, kuris eina priedu prie „Liet. Uk.“ Pirmame num. šių metų randame gražias viltis i ateiti, nors spėkos dar nedidelės. Išangoje sako: „Negalėdamos gyvu žodžiu susiprasti, stengimės mės, Lietuvos moteris, nors raštu tarp savęs susinešti, susiartinti. Tikslas mūsų tolimas. Rengtis prie jo vis delto didžiausis laikas. Besirengdamos, neužmirškime tik, kad Vienuje — mūsų Galybę!“ Puiki tai aksoma. Tolians eina paraginimas moterimai stoti į pribavusiu (pagalinį) ir feldšerių mokykla Gardine; kaip Amerikos moteris kovojo už savo teises; žinios iš moterų judėjimo; apie 6-ji tarptautinė moterų teisių suligimimo sąjungos kongresą. Tai vis platus pamatai, budavojimui lietuvių moterų politiškos ir pilietiškos sąmonės. Negalima praleisti vieno nesusipratimo tarpe mūsų ir „Žibutės“. Tęs rašo: „vienas (Amerikos) laikraštis pasityčio sakydamas maždaug šitaip: „Žibutė“ ruošiasi prie moterų klausimo su tokiu rimtumu, kaip zakristijonas prie kamžos ir būk Amerikos moteris tuo savo rimtumu jau pralaimėjusios... Tai mės taip sakėm. „Žibutė“ tam netiki. Ji nežino, kad Amerikos lietuvių, kurios anais metais sutvėrė triukšmingu vardu ir da triukšmingesiu programu susivienijimą, šiandien visai nėra girdimos. Politiski jieškiniai grąžys savu keliu. Bet jų mūsų moteris dar nesupranta. Su tuo priejū dar neprieisi. Reikia kulturos darbo. Reikia mūsų moteris dar mokinti skaityt, rašyt ir protaut. Reikia inkurt laikraščius su pamokinimais namų dabos, higienos, moteriškų amatų, vaikų auklėjimo. Štai ko pirmiausiai mūsų moterims reikia. Tai jau nepasityčiojimas, bet būtinai reikalingas išrišti klausimas. Ir tos amerikos, kurų historija „Žibutė“ aprašo, perėjo daug išmeginimų. Tik tos jų draugijos kilia, kurios išskirė sau laikraščius ir rašo juose viską: pradėjus nuo historiškų straipsnių ir dailėsios literatūros, baigiant įvairiais pamokinimais moterų naminiamie ir drauginiame gyvenime.

// Lietuviai pasiduoda neprigulmingam vyskupui Hodurui. „Draugas“ 9 N šiaip rašo apie Serantono lietuvių bažnyčią: „Nedėlioje, 25 d. vasario, lenku-

niežaležnų vyskupas F. Hoduršventino lietuvių šv. Juozapo bažnyčią ir laikė joje savas pamaldas. Ant rytuojuose toje pačioje bažnyčioje mišias laikė žinomas niežaležnas „kunigas“ S. McKeivicius. Pasirodė, jog šv. Juozapo bažnyčios globėjas perėta ketvergą per Courtą užraše lietuvių turtą Hodurui, kursai yra galva lenkų sektos, vadinais „Polski Kosciół Narodowy“. Tolians „Draugas“ saviškai rašo: „Taip tatai lietuvių katalikų turtas ir bažnyčia tapo atiduota lenkams kreivatikiams. Geri žmonės labai sujudo, paplūdo ašarose. Teisman paduotas skundas prieš globėjų (trustees) pasižiūrim. Taip-pat jieškomas „injunction“ prieš Hodurą ir Miekyvičių“.

Tai šitaip užsibaigė ta garsiųjų scrantoniečių byla. Rods lietuvių savo bažnyčią ir turtą legališkai atėmė nuo airių katalikų vyskupo Hobano, vienok darbaro ta bažnyčios, pagal teismo ištarinę, negali paversti nei mokykla nei kuo kitu, kaip tik bažnyčia. Na, o tai bažnyčiai vyskupas nedebūt išplepėj. Mūsų kuningeliai laiko savo seimus ir seimai, — visuomenė nieko apie jūnūtarimus, apie jūnūtės veikimą nežino. Jie gyvena paslaptyj, veikia už scenos, tariasi už devynių raktų, kaip kokie nelegaliniai konspiratoriai. Ir stebisi paskui, kad visuomenė nuo jūnūtės atšala, kad juos nuo viešojo gyvenimo atsila.

Zinoma, tokiam padėjime mūsų kuningai negali su visuomenė ir pažanga sugyventi, nes jie gyvena po pseudonymu, kaip dangujas mūsų laikraščių korespondentu.

// „Gelbékime išeivius, nes tai reikia, šaukių į dangų“... tokiu užrašu eina straipsnis „Lietuvos Žiniose“. Šiuo kartu pažangusis lietuvių demokratų organas rimtai imasi už išeivijų klausimo. Jisai eina kitu keliu, negu buvo pradėjė eti klerikalų organai „Šaltinis“ ir „Viltis“. Tie buvo pradėjė kruiciatai prieš išeivyste abelai: neikit Amerikon! — jie šaukia. Bet gyvenimo sąlygos jų šauksmą užkurtina. Išeivystės sulaikeyti negalima. Žmonės išeina ir vėl atėina. Reikia jų tik gerai sutvarkyti. Apie tą darbar ir rašo „L. Ž.“ Jos nurodo, kaip išeivius begediškai išnaudoja visi, prie ko tik išeivis susiduria išėjė iš gimbos pastogės, iki nukanka už rubėjų: iš valdiminkelių, ir agentai, ir pseudo-agentai ir valkutnai ant didžiųjų stočių kelionėje. Reikia išeivius sugloboti, pradėjus nuo jų namelių, baigiant jų kelio galą, sakysim — Ameriką. Iš to atžvilgio amerikiečiai jau keli metai triūsiasi. Philadelphijoje ir Brooklyne net susitvėrė tam tikri immigracijos komitetai. Malomu būtų, kad tokie komitetai susitvertų Lietuvuje. O jeigu tėn negalima, tai gerai butų turėti komitetas Prūsuse, kad ir Tilžėje, kuris su amerikiečių komitetais stotų į bendradarbą ir suglobotų mūsų išeivius, kilnojančiuos iš tėvynės ir atgal.

// Lietuvių kuningai bijosi viešumu. „Liefuva“ 8 N pažymi skirtumą tarpe lenkų ir lietuvių kuningų. Lenkai kuningai savo reikalus veda viešai, o lietuvių — slaptai. Kaip pavyzdži „L.“ priveda nesenai išvykus Detroite, Mich. lenkų kuningų seimą. Čia jie ileido klerikalų ir svietiškių reporterius. Jie atvirai, anot „L.“ pasisako: „Štai kas mės; štai kokie mūsų idealai ir tikslai; štai ką mės veikiamos ir rengiamos veikti; štai kaip mės kovojame ir kovosime prieš visus, kurie ne su mūmis“. Kitaip yra su lietuvių kuningais: lietuvių kuningai laiko savo susiavažiavimus — slaptą; turi savo organizacijas — slaptos, niekas nepašventas apie jūs nežino. Niekas būtų nežinoję, kad yra net kokia tėn Lietuvių Kuningų Sajunga, jeigu „svečių nebuvelių“ sukeltame skuryj netyciomis vienas iš kuningų nebūtų išplepėj. Mūsų kuningeliai laiko savo seimus ir seimai, — visuomenė nieko apie jūnūtarimus, apie jūnūtės veikimą nežino. Jie gyvena paslaptyj, veikia už scenos, tariasi už devynių raktų, kaip kokie nelegaliniai konspiratoriai. Ir stebisi paskui, kad visuomenė nuo jūnūtės atšala, kad juos nuo viešojo gyvenimo atsila.

Zinoma, tokiam padėjime mūsų kuningai negali su visuomenė ir pažanga sugyventi, nes jie gyvena po pseudonymu, kaip dangujas mūsų laikraščių korespondentu.

// Vėl lietuvių šaukiasi į popėžių. Vilniaus „Vilties“ N14 randame tekstą telegramos, kuriai tuli Vilniaus gubernatorius lietuvių bažnyčiai išpopėžiu. Tai Nočios ir Rodunios parapijai. Jie neranda teisybės pas savo dviasiškijos vyriausybę. Lenkai po senovės iš peties kerta į lietuvių judėjimą, daro bažnyčiose ir siaip lietuvių gyvenime betvarkę, persekiotą mišriose ir grynaus lietuviškoje parapijose lietuvių kalbą. Vilniaus diecezijos vyskupo vietininkas ir lenkofilių kuningai į tą betvarkę žiūri per pirštus. Todel lietuvių mano rasti teisybę pas popėžių. Ar atras, tai kitas klausimas. Mums regis, kad vargai iš to darys sau popežius. Jeigu jis lietuviams ir norėtų gerai velyti, tai jo geri norai pasilikis tik norais, kuriais anot priežiūro „ir pragaras esą išgręstas“. Ag daug sykių lietuvių šaukėsi Romos prieš Rusijos persekiotimus. Kiek iš to buvo naudos? Praėjo dienos, kada popežius galėjo suvaldyti kokią inbingusią tautą. Siandien tautos pačios savaimi tegali apsiginti nuo skriaudėjų. Ir Nočios, Rodunios ir kitos nuo lenkų engiamos apylinkės geriau padaryt, jei apelinot i savo tautos opinią: inteligentus, laikraštiją, etc. Tik tautos pajė-

ga gali atremti kitos tautos pajėgą. Laikas jau lietuviams nebe lükuriuoti išmaldų bei užtarimų „iš augščian“.

// Nutiseb „burtininką“. Chicagoje garsus teisėjas Landis (anuomet su \$29,000,000 bausmės pasparginęs Rockefellera), šioms dienomis be jokios pagailos prispaudė lietuvių „magiką-burtininką-kuningą-tamsybės“ p. Jurgi A. Pupauski. Teisme išsiaiškino, kad Pupauskis garsinosi pardavinėjamas „Visų paslapčių paslaptis“ kningą, kurioje net na bago Maižiešiaus „šeštosios ir septintosios“ kningų paslapčių Pu-pauskui pasisekė pagauti. Su jū pagalba visku Pupauskis galėjė padaryt, kaip va: „kad moteris tave mylėtų, kaip tavo priešą bjaurum padaryt, kaip save gražum padaryt, kaip praturtēti nei dienios tavo gyvenime nedirbus“. Vieno dalyko Pupauskis negalėjo padaryt, — tai padaryt savęs neteatomu prieš teisėją Landis, kuris ir pasmerkė Pupauskį užsimokėti \$3000, arba penkerius metus į pataisos namus, arba abidvi panaudomas sykiu. Dabar Pupauskis nebesigriebia jokių jau magišku priemonių, tik legališku keliu apeliuoja, kad išnaujo jo byla peržiūrėtu.

// Lietuviai Argentinoje. „Katalikos“ 8 N rašo Pablo Žurlis iš Argentinos, Pietinėje Amerikoje, būtent iš Colonia Sarmiento, Chubut. Čia lygumose-platose esą apsigyvenę ant laukų 15 lietuvių šeimynų ir 30 pavienių. Visi užsiūmę gyvuliu auginimui, nes žemė čia nedirbama. Kaip tėn jie verčiasi, nedažinom. Kokis jų tarp savęs sarys, koks tautiskas susipratimas, taipgi nerašo. Randame tik šioki pridurką: „Atvažiavimasis Argentinon dabar labai sunkus, nes iš kiekvieno ateivio reikalauja pasporto, ar kitokių dokumentų, be kurių jokiui būdu ateiui neįsileidžiamas“.

// Dar vienas „svečias nebuvelis“. Nesenai girdėtis Amerikos atvykėliai vėl atėjus iš Amerikos, ir būtinai „nebuvelis“. Juomai yra kun. J. Kutas. Jis čionai turis misiją — rinkti aukas pastatyti bažnyčios Taškente, Azijoje, kur klebonauja kun. Pranaitis ir nemažai esą lietuvių, daugiausiai kareivii ir ištremtiniai. Bet j

buvo kadaisiai išmėtytos mūsu pačiu laikraštyje.

Kur dingo keletas lietuvių? Rusiškose laikraštinėse randame šitokį pranešimą: „Kuno gub. iš Milašančių kaimo prapuolė keletas jaunų mergaičių gerai pasiturinčių ūkininkų duktės. Manoma, kad tai kokių piktadėjų darbas arba jas pastvērē agentai „gyvojo tavoro“ ir išvežė į kitas šalis parduoti į ištvirkimo namus“.

Sako, atvažiuosias Amerikos agitatorius? Štai ką mums rašo iš Gardner, Mass. p. Artistas: „Venas Gardnerio lietuvis iš Lietuvos gavo laišką, kuriamo kalbama, kad Lietuvių Mokslo Draugija Vilniuje greitu laiku pasiūlant Amerikos Vilniaus Tautos Namui rinkt pinigų agitatorių M. Yčę. Gardnerė daugumas lietuvių paeina iš Biržų valsčiaus, iš kur ir M. Yčę; delto savo vienengčiu gardneriečiai rengia puikū vakarėli. — M. Yčęs paeina iš Simpeliskių kaimo; o čia daugelis tos apylinkės yra lietuvių, kaip iš Stakirų, Krykščių, Vinkšnių. Yčęs yra baigęs Tomsko universitetę juristų mokslo.

IS VISUR.

Ka padaryt vokiečiai francuzams? Francuzų laikraščiai pasigyrė išstrankę sau nesmagią pašaptij. Dalykas tame. Kažinkas tėn francuzams suteikė žinią, kad persų ex-sachas Mahomet Ali vėl atbėgęs į Rusiją ir apsistojęs Kazvine, ant Kaukazo. Dabar jau esas persirėdęs į elgetą, nes bijosi kaip persų, taip ir rusų valdžios jieškočių. Skubinai isakyta policijai persų ex-valdonės sekti, ką jis veiks.

Vienatikių suvažiavimas. Peterburgė susižiavo atstovai — žinoma, šventikai — taip vadinautos „vienatikių sekto“. Tai yra atskala nuo pravoslavų ir sentikių, tačiaus arčiaus stovi sentikių (starovierų). Jie svarsto: bene geriau bus susitarisu sektomis „bielopopovc“ ir sentikių, beje sykiu ir prisidėti prie pravoslavų. Pirmo visko, jie reikalauja pravoslavų synodo, kad nuimtu nuo senatinių prakeikimų, kurių buvo 1656 ir 1667 m. ant jų mestas.

Universitatių policija. Odėsinos universitatis rektorius Levašev kreipėsi į švietimo ministerijon, kad paskirtų pinigus užlaičymui tam tikros policijos prie universitatių. Ministeris jį užganėdino, ir nuo šio laiko įvesta universitatių reguliariška policija. Be abejonių, kad ir kitos universitatių šituo paveidzu paseks, ir prasidės mokslo išguldymas „tikrai apsergėtas“.

Bado vaizdai. Vienas Samaros apylinkėse šventikas (t. y. popas) rašo šitokį laišką Maskvon kitam šventikui Cvetkovui: „Šiandien pas mane apsilankė parapijona kaimiečiai, nusimine į bado, ir prašė mane, kad pašvēščiai kumelpalaikę, kurią jie nori del maisto pasipjauti“. Nebečėdija mat vargšai arklių nei orei nei vežimui, kada pilvas už sostas kovoja.

Taikis italus su turkais. „Times“ korespondentas iš Paryžiaus rašo, sužinojęs, jog Europos šalys esą susitarę iškišti į Italiją su turkais karę ir sutaikinti.

1,000,000 streikas. Anglijos išėjė apie 1 milijoną anglekasių į streiką. Kasyklų savininkai neprisiima valdžios, kuri nori juos su darbininkais sutaikinti.

Francijos anglekasiai nerimauna. Iš Paryžiaus rašo, kad ir Francijos anglekasiai ketina išeiti į streiką. Jie linkėj, kad visose šalyse išeitų anglekasiai sykiu į visuotiną streiką.

Berline streikai. Sustreikavo 30,000 kriaučių Berline. Savininkai atsisakė algas pakelti.

Mexikoje betvarkė. Monterey kalėjime aną savaitę nužudyta 36 revoliucioneriai, kurie prieš Madero pakėlė ginklus. Apie 3,000 žmonių dar esą tame kalėjime.

Supirko radiumą. Rašo iš Hollandijos, kad Amsterdamo Radium Co. nupirkusi iš austrijokų visą radiumą, kiek tik šito brangiausio metalo Austrijoje randasi.

\$4000 už vogtą kningą. Su-

vogdavo iš Loñdono kningynu retas kninges ir vežiodavo Amerikos parduoti. Pats Edward Tinkler prispažino už vieną kningą Amerikoje gavęs \$4000.

Žemės drebėjimai. Costa Rica respublikoje žemės drebėjimas išgriovė keletą miestų ir daugelių kaimų.

Popežius prieš sijonkelnes. Antrą smūgių sudavę Romos popiežius moterų mados, nes išleido dekretą, kad kuningai neleistų į bažnyčias nei jokių religiškų patarnavimų nesutelktų toms moterims, kurios vilkės sijonkelnes ir siaurus sijonus (hobbleskirts).

Duobkasių streikas. Glasgowe išėjo ant streiko visų kapinių duobkasių, reikalaudami didesnės mokesčių ir trumpesnių valandų.

IS RUSIJOS.

Vėl ex-sachas Rusijoje? Svetimų reikalų ministerija gavo žinią, kad persų ex-sachas Mahomet Ali vėl atbėgęs į Rusiją ir apsistojęs Kazvine, ant Kaukazo. Dabar jau esas persirėdęs į elgetą, nes bijosi kaip persų, taip ir rusų valdžios jieškočių. Skubinai isakyta policijai persų ex-valdonės sekti, ką jis veiks.

Vienatikių suvažiavimas. Peterburgė susižiavo atstovai — žinoma, šventikai — taip vadinautos „vienatikių sekto“. Tai yra atskala nuo pravoslavų ir sentikių, tačiaus arčiaus stovi sentikių (starovierų). Jie svarsto: bene geriau bus susitarisu sektomis „bielopopovc“ ir sentikių, beje sykiu ir prisidėti prie pravoslavų. Pirmo visko, jie reikalauja pravoslavų synodo, kad nuimtu nuo senatinių prakeikimų, kurių buvo 1656 ir 1667 m. ant jų mestas.

Pekino maištai. Čielas tris dienas sicutė maištai po chinų sostapili Pekiną. Iškilo jie tarpe naujo prezidento, Yuan Si Kaius kareivų. Mat kažinkas paleido paskalą, būk nauja valdžia priversianti kareivius nusikirpti kasas, numušianti algas ir išvarystanti visus į Nankingą, kur yra kitos respublikos sostapilė. Išpradžių tamsus kareiviai tie taip sau murinėjo, paskui viešai susibaudę, ēmė plėsti viršininkų ir šiaip gyventojų turtus. Prie jų prisdėjo valkatos ir daugelį žmonių užnuošę bei namus išdegino. Išdegė apie tris mylias miesto ir sudėtingo gražiausius „Uždraustos miesto“ historiškus vartus. Ant laimės svetimtaičių nenušaudė. Dabar rods maištai apriomo, bet Yuan Si Kaius autoritetas žemai per tą nupuolę. Girėtis, kad jo kareiviai keliai maištus ir kitose tolimesne vietose, kaip Kantone ir Tien-Tsine. Nors Yuanas to nenori, bet sakoma, kad jam talkon ateisiąs Dr. Sun, Nankingo prezidentas.

Kaslinkitų šalių, tai jie pilnai pritaria Amerikos įnešumi per Knoxą, kad nesikišti į Chinijos suirutę ir neskolinti pinigų nei imperialistams nei respublikonams, iki chinai nejves geros konstitucijos.

IS LIETUVOS.

VILNIUS. „Ruta“. Šeštadienį, vasario 4 d. buvo rengta vaidinti „Malūnininkas ir Kaminakrėtis“. Be to da koncertina grieisti prof. Pirožnikovas.

— „Vilijos“ bendrovė pradėjo veikti. Jieškomi ir samdomi darbininkai, pradės ir prekes pardavinėti. Be to reikia pažymeti, kad istojamasai pajus sumažintas nuo 500 rub. ligi 100 rb. Tai palengvins istojimą dr-jon.

Žaidė „mirties bausmę“. Barnaule vienuos namuose, keletas vaikų susitarė žaisti „mirties bausmę“ — apie kurių nuo vyresnių kasdien prisiklauso. „Pasmerktuoju“ rolę prisieimė 12 metų vaikiukas. Vaikai jį paėmė ir pakoko.

rē ant rankšluoščio. Kada sugrižo tėvai, „pasmerktajai“ vaikiukai rado jau nebegvyta.

Lenkų daktarų boykotas. Delto, kad Dūma atima Chelma nuo Lenkijos ir prijungia Rusijon, lenkai daktarai Poznaniuje atsaukė savo prižadus — dalyvauti visaslavij daktarų kongrese, kuris Peterburge rengiamas.

PAS MUS IR KITUR.

„Respublikai pavojuj!“ Vos pereitą savaitę prasėko Roosvelto sfinxas, kad apsiūma būti kandidatu į prezidentus, tuojuo sužū vis laikraščiai, kaip bitis avilyj: vieni iš džiaugsmo hymnus gieda, kiti labai pesimistiškai nusneka. Tiesa, kad ir Roosevelt priešai pripažista jam gabumą; bet jie nurodo pavoju — rooseveltizmą. Jei patektų Roosveltas prezidentu, jie gąsdina, kad jis savo rėkavimais tik nuspause smulkius biznierius, o gelbėsias stambėti trustams. Bet tūlį dar didesnį pavoju nurodo. Taip, jie lygiai su Londono laikraščiais: „Times“ ir „Graphic“ tvirtina, kad Rooseveltas nori pasilikti Amerikos „piliečių-karalių“ ir būtų sako tada „good-bye“ su respublikai, nes Amerika pavirstyt į imperiją. Nežiūrint to, Roosevelt populiariskumas auga kasdien.

PAVANDENĖS par. Pradžioje gruodžio mėn. Pavandenės parapijoje pasklydo neišpasakytai linksma naujiena. Vyskupas galė teikėsi susimylėti ant Pavandenės parapijon ir atimtis nuo jų kleboną Juozą Sondą. Mat, inkyrėjo jis visiem, nes kl. J. Sonda, klebonaudams Pavandenės parapijoje 19 metų, pats išaugo ligi debesų ir visus kiti vadino nususēliais, o tautiski susipratusius lietuvius — susipratusiais nykštukais ir kitais žeminančiais vardais.

Naujai leistos draugijos. Kauko gub. patvirtintos šios naujos draugijos: Vidžių ūkio draugijėlė; Panevėžio ir Vendžiogalo ugniagesių draugijos; Užpaliuose kuriama paskolos draugija, prie kurios gali prigulėti visi, kas gyvena netoliu 15 varstų nuo Užpalių miestelio.

Nauji įstatmai kaliniams. Nuovo m. 1 d. visuose kalėjimuose išmėginiimui bus įvedami nauji įstatmai. Tie įstatmai isako išskirstyti kalinius: į nepilnamečius, pasiūtaišnius, tardomus ir t. ir nelaikyti jų vienoje vietoje. Isakoma ypač atskirti nuo kitų tokius, kurie jau nebepirmaus yra nusidėję, o dar labiau politiškuosius.

Ziema Kauno gub. esanti dabar kuopuikiausia, ypač rogių kelias pasitaikės. Pasinaudodami tuo žmonės smarkiai darbuojasi giriose: kerta ir gabenasi malkas ir rastus. Iš tos priežasties pabrango ir darbininkas. Jaučiama irgi, kad pirkiai viens už kito skuba prispirkti ir pasiūteli visokios rūšies medžiagos.

Nauji viršaičiai. Južintų (Ežerėnų pav.) viršaičių išrinktas K. Masiulis; Alsėdžių (Telšių p.) O. Narmontas; Aleksandravos (Resėnų pav.) paliko tas-pats Antanas Razmas.

PLUNGĖ. Telšių pav. Dvi savaitės atgal nusišovė d-ras Rubėžiūčius, geriausis tarp vietinių gydytojų. Liko čia tris (felcerių neskaitant): žemaitis, rusas ir žydas. Greit panašaus gydytojo turbut nebesulaikės; tegu ir bijojo kartais arčiaus ligonio prietis, vienok gydė be iždžio.

Svečias. („Lietuvos Ukininkas“.)

Slaptosios policijos agentų apginklavimas. Vilnius poliemiesteris kreipėsi į miesto valdybą, remdamasis senato įsakymu, reikalaudamas iš jos lėšų nupirkimui „Brauningų“ ir patronu Vilniaus slaptosios policijos agentams. I tų agentų skaičių policimeisteris paskaitės netik žemesniuosius policijos tarnautojus, bet ir nuovadų prižiūrėtojus (oko lodočių).

Privatinės mokyklos. Švietimo ministerija — kaip ištekru šaltinių patirta — noriai leidžianti atidengti įvairių rūšių privatinės mokyklas, tame skaičiuje ir gymnasijas, suteikdama ne vien mokiniams, bet ir mokytojams valdžias teises.

SVIETIMO MINISTERIS. „Svienc. Liskot“ skelbi apie tai, jog Švenčionių valsčiuje policija užtiko lietuvių slaptas mokyklas. Vieša užtiko sausio 5 d. Tračių sođiune, kur buvo mokoma lietuvių ir rusų kalba 11 vaikų skaityti ir rašyti. Mokytojavęs ten Fran. Vernelis, 20 metų vaikinas, kilęs iš Kauno g., Panevėžio pav.

Kitą mokyklėlę užtiko vasario 13 d. Rimkėnų sodžiuje, ūkininko Rymošianas triboje. Mokytojavusi ten Julė Chaminskaitė, 20 metų mergina, ir turėjusi 12 mokiniai. Tais pačiais 1909 metais per krasą inplaukė įrigi 20 milijonų darinių i mūsų kraštą, negu buvo išsiųstas. Kitais metais, spėjama, tokis inplaukimasis nesumažėjo. Daugiausia pinigų plaukia iš Amerikos.

Neteisingas garsas. Moterių balsus augštai mokslo, norėdamos laikyti kvotimus valstybės bandymu komisijoje, naujuoju švietimo ministeriu įsakymu, turi nuo šiol prisijusti be moterų gymnasijos atestato — paliudijimą, kad išlaikė pridedamuosius kovo timus iš matematikos, rusų ir latinių kalbų, fyzikos ir vienos naujosios kalbos iš vyro gymnazio kurso.

ŠVĒKŠNA. Ras. apskr. Švēkšniuose trūkstame darbininkų, sveikų ir rimtų vyru. Laiminges kas turi suaugusiu doru sūnum, bet Prūsijai ir Amerika pavilioja geriausius. Dvarai stanga daria geriausius. Dvarai stanga bernų. Štai Švēkšnos dvare jau antri metai kaip bernauja možūrai, iš Mozūrijos tam tyčia atgabenti. Nekoks jų čia gyvenimas. Viena Švēmyna jau senai čia yra apsigyvenusi; dvaru turi vaikų, jei ir kitoms taip seksis su vaikais, tai

buvo pripažinta, jog jis ne iš tuju, kurios yra buvusios šventame paveikslė. Taip kad garsas pačias apie tai, jog Čenstachavos brangenybės surastos — pasirodė esas neteisingas.

(„Lietuvos Žinios“.)

Konfiskavimo. Cenzūros komiteto įsakymu konfiskuotas kapėikiinis rusų dienraštis „Vilenie“ (Vilnius) už atspaudinimą M. Gorkio „laiko į katargininkus“.

Išsvystė Paranon. Lenkuose kai kuriose vietose labai issiplatinusi išsvybė Paranon, Pietų Amerikoje. Šiominis dienomis iš Liublino apylinkės vėl iškeliao Paranon keliolika šeimynų. Lenkuose laikraščiai rašo, kad nesenai Liublino gubernijon sugrįžusios iš Paranos keliuos-dešimtis šeimynų didžiausiomis varte, be pinigų ir sveikatos. Tačiau žmonelių nei tai nebaudo keliauti ton tolinėmoni šalin.

A. a. Motiejus Oliaka. Maskvoje sausio 24 d. pasimirė daktaras Motiejus Oliaka. Kaip daktaras, Oliaka buvo žinomas vaikų ligų gydytojas. Nabašinkas buvo karštis patriotas, žymus vienuomenės veikėjas, lietuvių žadintojas tais laikais, kuo metu Vieno universitete mokėsi kartu su Basanavičium ir Pietariu. A-nais laikais jis rėmė „Aušrą“, „Varpą“ ir „Ukininką“. Jis buvo vienas iš pirmutinių Maskvos lietuvių draugijos organizatorių, paskui kelerius metus jos valdybos nariu. Visi lietuvių vienuomenės reikaijamai jam rūpėdavo, juos užjauzdavo, remdavo pinigais arba kuo kitu. Nabašinkas buvo geras šeimininkas, išaugino savo vaikus lietuvių dvasioj — mūsų laikais retas atsitikimas. Lietuvių jaunuomenė, atvykus į Maskvą, geriausiai parvežė kūną į tėvynek — bent dabar jis gaus pašilėti numylėtoje žemelėje. Ilseikis ramiai, gerbjamas tautieti!

Pasimirė gr. Miliutinas. Sausio 25 d. Jaldoje pasimirė žymiausias rusų politikos veikėjas iš Aleksandro II-jo laikų, grafas D. A. Miliutinas. Miliutinas gimė liepos mėn. 28 d. 1816 metais, taigi pasimirė turėdamas 96 metus.

Vilniaus vyskupijos išviso abejų lyčių katalikų yra 1,400,000 žm., bažnyčių ir viešųjų koplyčių 430, kuningų 491. 1911 metais mirė 12 kuningų, išventinta nauja 23, Vilniaus seminarijos klerikų yra

šelpimo tose sunkiose aplinkybėse; kaip jiems sunku kovoti prieš kapitalą už duonos kąsnį. Čia vertėtų mūsų turtingesniams vienaučiamams, prasisiekusiams verteloms prisidėti, nes tai yra sunči mūsų viengenciu kova. Mūsų Draugijos nors nėra turtinga, bet prisideda su maža auka. Taigi iš išo paskirta \$25, ir šie nariai sumetė: J. Parnarauskas 81c., V. Jankauskas 50c., S. Bagdonas, A. Žukauskas, J. Šlevas, J. Lala, J. Ramanauskas — po 25c. P. Kelpšas, M. Sielius, P. Steponavičius, A. Kežauekas, J. Lusas, B. Vėdūnas, K. Švēzas, J. Makauškas, J. Skalandžiūnas, J. Orentas, A. Šmolynas, J. Šurkus, J. Ivanauskas, P. Klovas, V. Ališauskas, K. Strasdauskas, P. Maximavičius, S. Joneliūnas, J. Jasaitis, J. Breive, P. Meškauskas, J. Norbutas, V. Banevičius, J. Pabilonis, K. Jurkūnas, J. Jankauskas. Smulkų aukų \$2.72. Viso \$12.58. Pasiuntėm \$37.58 A. Ramanauskui, kaip ištikimai ypati, perduoti streikieriu komitetui.

P. Steponavičius.

VALPARAISO, IND.

Vasarį 24 d. Stars Hall T. M. D. 13 kuopa parengė draugišką vakarą, su įvairum programu. Programas susidėjo iš: kalbų referatų, deklamavimo eilių ir skambinimo pianu.

Pirmiausiai, atidarydamas vakarą pirmininkas 13 kuopos S. Biežis, paaiškino T. M. D. siekius. Potam, trumpai bet aiškiai, apibriže T. M. D. historija, priimdamas, kaip ta draugija prisidėjo, ką gerą padarė ir kaip dabar stovi. Taipgi priminė kas daugiausiai darbavosi T. M. D. palaikymui. Ant galo skatinė, neprigulinčius prie T. M. D. priūgėti, rodydamas naudą prigulėjimo. B. Limontas paskambino ant piano. Skambino puikiai, susirinkusiems labai patiko. J. Dailida, deklamavo eiles „Už Giružes“. Z. Vitkauskas skaitė referatą „Dr. J. Basanavičiaus Veikmė Lietuviai Tautoje“; p. Žukauskas skambino ant piano. Susirinkusieji juo labai gérėjos. Žukauskas turi gabumą muzikoję. A. Strikulis skaitė referatą „Apie Konfutse ir Chiniją“. Nors referentas trumpai apipieše Konfutsės gyvenimą, bet žingėdavo buvo išgirsti. Paskiaus A. Linkus deklamavo originališkas eiles „Tėn Tėvynė“ ir „Ilgėdamas“. Žodžiu sakant, visiems gerai nusisekė. Susirinkusieji užsilaikė višalaiką mandagiai.

Programui užsibaigus, buvo žaidžiamos žaislės. Ką jau bekabėti: kiek ten juokų buvo! Jei būtų ir tokis atsilankės, kuris dar nera juokėsi per visą gyvenimą, pilvą susiėmė būtų juokėsi. Susirinkę buvo mažne visi liečiai mokiniai V. U. Užsibaigus gražiai viskam, išsiskirstė. Tik girdėtis buvo aimanavimas: „Linksmominės! Bet kas iš to? Lygienuolynas! Ot, kad būtum turėjė nors keliais rožytes dailiosios lyties, netoks būtų buvę tarpe mūsų gyvumas“. Ištikro Valparaiso universitete randasi tik dvi lietuvių; ir tai tik viena matosi. O vienai esant, nedrąsu būti tarpe kelių dešimčių vienuolių studentų. Kada lietuviatės pradės mokinėties?

Anicetas L.

SO. BROOKLYN, N. Y.

Vasarį 25 d. suak 2 metai, kaip gyvuoja „Lietuviai J. V. D. Klubas“. Per tuos praėjusius dvejus metus klubas dėjo daug triūso ir lėšų lavinimuisi: Mokinio muzikantas, mokinio dainininkas, bet dabar nebenturi su kuo pasirodyti. Nes muzikantai ir dainininkai liovėsi mokinis ir viskas ding... o klubui gana daug pinigų lėšavo lekejios!

Dabar klubas nutarė: rengti prelekejias gavėnios laiku; pasakiaus prakalbos, ir t. t.

Po nauju metu klubas nutarė: sumažinti mėnesinius mokesčius; dabar noriai mokės tik po 10c. ir gaus dovanai laikraštį klubo organą.

Klubas padeda nariams išimti pirmus ir antrus pilietiškus popierių; duoda visokias informacijas kaslink pilietystės.

Klubo posėdžiai atsibūna kas antrą seredą po pirmam kas mėnuo, svetainėje J. T. Šežos, 650—3rd Ave, So. Brooklyn, N.Y.

Kiekvienam lietuviui apsigy-

sipratimai! Vaidai pas mus ant pirmos vietos. Štai ir virš minėtame Dram. Ratelyj, tuli „susipratelai“ stengesi visokiai būdais sugriauti Rateli; bet tas jiems nepavyko. Ir gaila darosi žūrint į tuos mūsų „susipratelius“ ir į jų taktyką!

P. Sakatauskas.

Tev. Myl. Dr-tes reikaluoose.

Centro Vald. adresai:

Pirmininkas: V. Daukšys, 443 N. 9th St., Philadelphia, Pa.

Jo pagelinkinas: J. Kazakevičius, 103 N. Main St., Pittston, Pa.

Rastininkas: A. J. Žemantauskas, 789 Bank St., Waterbury, Conn.

Kasierius: A. J. Povilaika, 804 Bank St., Waterbury, Conn.

Kniginis: J. Simanavičius, 331 Barnes St., Plymouth, Pa.

Literat. Komitetas: J. Laukis, 3001 Farrel St., Chicago, Ill. V. S. Jokubynas, 425 Lincoln Ave., Rockford, Ill. J. Gabrys, 11 rue Sommerard, Paris, France.

PASARGA: Kuopos ir pavieniai nariai, raštus T. M. D. reikaluoose susigitite T. M. D. Lit. Kom. narių redaktoriu, šiuo adresu: V. S. Jokubynas, 425 Lincoln ave., Rockford, Ill.

IŠ KUOPŲ NUTARIMU.

Brooklyn, N. Y. TMD. 3 kuopa, 28 sausio, metiniame susirinkime padarė šiuos tarimus:

1. Augščiaus minėta knopa su tinka sulyg jos nario A. J. Ramanausko, kad TMD. savo seimuoze turėtu dvi dienines sesijas, reikiškia, kad viena diena būtų panaudota TMD. seimui.

2. Patartina Centro Valdybai ir Lit. Komitetui, idant 1913 metuose, apžiūrėti, ar nebūtų galima surinkti jubilėjiniam išleidimui visus raštus Simano Daukanito ir kun. Strazdelio—Drazdausko. Mat, 1913 metais sukanke 120 metų nuo gimimo S. Daukanito ir 150 metų nuo gimimo kun. Strazdelio. O 1914 metais išleisti Kristijono Duonelaičio raštus, nes tai metais sukanke 200 metų nuo Duonelaičio gimimo.

3. Centro valdyba ir lit. komitetas, patyre, ar galima bus išleisti virš paminėtus raštus, kad praneštų V. seimui, kuris turi galėti nuspresti apie išleidimą.

Iš 3 kuopos veikimų, nutarta lakyti pirmiaus parengto programo, reikiškia, ir toliaus rengti paskaitas, kaip buvo iki šiol. Paskaitų rengimas payesta valdybai, kuri tuomi rūpīnus sulyg kuopos nutarimų ir galés.

3 kuopos valdyba:

A. J. Ramanauskas, pirm. P. Lauraitis, sekret. I. K. Jankevičius, sekrt. II. K. Čiuberis, išdininkas.

ATSIŠAUKIMAS DELEI LIEUVIŲ KOLONIZACIJOS.

Gerbiamieji!

Per porą pastarųjų metų mėnesiai keletas lietuvių plačiai teiravomės ape parduodamas įvairiose valstijoje žemes ir kur patogiai būtų tos žemes išskirstyti į farmas bei inkurti maždaug didesmes lietuvių sodybas arba kolonijas. Buvo kreiptasi prie valstijinių žemes komisionerų (Land Commissioners) ir prie įvairių kolonizacijos ekspertų. Iš daugelio surinktų faktų išsiaiškinimo maždaug štokis išvedimas: visi seniaus daryti bandymai liečiuos kolonizuoti ant farmų Vakarose delto nenuisikė, kad buvo lietuvių apgyvendinami ant tolimų vietų nuo didelių miestų, kur nėra gelžkeliai, ir ūkininkai negali savo ūkės produktų greitai iš lengvai pristatyti į miestų rinkas. Todel nors tėnem žemė ir piggė, bet ji ūkininkų neišlaiko, — jie bankrutina, ir žemė pereidinėja iš vienų rankų į kitas. Prie didesnių gi miestų, nors žemė brangesnė, bet čia ūkininkai

greičiau išsigyvena ir tarpsta.

Amerikos valdžia nelabai nori, kad svetimtaučiai didelėms grupėmis kolonizuotų, nes sako tada svetimtaučiai labai ilgai pasilaiko prie savo kalbos ir papročių; valdžia norėtų, kad ateivai juo greičiau suamerikonėtų. Bet lietuviams tas neišėina ant gero. Lietuviai ant farmų labai vargasta ir neišlaiko, jeigu jie gyvena išsimetė tarpe svetimų ir neigia reikale savo brolių pagalbos ir talkos. Apie tai jau daug buvo rašyta mūsų laikraščiuose. Reikia būtinai lietuvių kolonizuoti čielomis apygardėmis ir arti didesnių miestų.

Iš surinktų žinių, pasirodė, jog valstijose New Yorko, New Jersey, Connecticut ir Massachusetts yra apie 100,000 akrų liuos kolonizavimui žemės. Mės manytume pradeti kolonizavimą nuo New Yorko valstijos, būtent nuo Putnam pavieto. Pirma to mės norime sutaisyti tam tikrą kninę lietuvių kalboje, išdėstydamis visą lietuvių kolonizacijos planą ir visas priė to reikalingas žinias. Todel kreipjamės į Tamstą, kad parašytumėt mums: ką Tamstą abelai manote apie šią sumanymą ir kokius duodate prie to padarimus. Podraug prasome, kad leistumėt iš savo laikeliu padaryti reikalingas išstraukas ir sunaudoti jas mūsų rengiamoje minėtoje kningutėje.

Šitokie laikelieliai išsiuntinėti keletui ižymesnių lietuvių veikėjų. Priduriame, kad lauksime Tamstos greito atsakymo, ir kad mums rašydamis turėtumėt omenėje, jog šitas mūsų planas nėra paremtas vien ant biznio papédēs, kaip seniaus daugelis kolonizatorių darė, bet jis yra inkvēptas motivaus — pagelbēti lietuviams sutaisyti jų ekonomišką ateitį ir tą padaryti su bendra visu prakilnesniu lietuvių pagalba.

Su pagarba

14. II. 12. A. M. Martus.

P. S. Kiekvieną lietuvių veikėją, kuriam rūpi mūsų vienaučių geresnis ištvėrimas išgyvenimą, meldžiame veikliai parašyti savo nuomonės šiuo adresu:

A. M. Martus,
120 Grand str.,
Brooklyn, N. Y.

EMIGRACIJOS REIKALAI.

Passaic, N. J. Vietinė Šv. Jurgio savyšalpos draugystė savo metiniame susirinkime 28 d. sau-

siu gana ilgai svarstė visuomeniš-

kus reikalus; o užvis labausiai prisintą atsišaukimą nuo Imigrantų Komiteto, atei vieną šešimtmetį, kuri p. Sakatauskas perskaitė ir truputi plaučia paaškino, reika-

lingumą šepti ir gelbēti mūsų vienaučius ateivius. Susirinkime pasirodė įvairių nuomonų ir kalbu; keletas mažai ką suprantančių reikalą, labai stirveliojo; i tai nepaisant ir nežiūrint, kad mūsų draugystė jau pernai aukavo \$10 tam tikslui, ir kad pati nelabai turtinga, vienok nutarė kasmetas mokėti iš savo išdo po 10 centų nuo kiekvieno nario imigrantų sušelpimui. Todel imigrantų šešimtmetis lai paima tą atidžion. Prie proges turime paminėti, kad jei visos pašelpinės draugystės nors po tiek aukautų, bei prisidėtų metine mokesčiui, tai mūsų vienaučiai imigrantai pilnai taptų aprūpinti. Bet mūsų draugystės nora išgyventi savo mūsų laikraštis! Da-

bar prie Columbia Universitatis yra a. a. Pulitzerio insteigtais „Žurnalystu skyrius“ (Journal Department). Žinoma, idant mūsų vaikinai galėtų tų patekti, turi būti baigę nors „High School“ ir privalo turėti literatiškus gabumus; bet iš viso skaitliams lietuviškos jaunuomenės, lankančios augštėsias mokyklas, visgi gali rasties norinčių motininkų žurnalistmo. Geistina būtų, kad toki vaikinai būtų iš jau-

versime kalnus.

Varde Šv. Jurgio dr-tės,

finansų raštininkas,

P. Sakatauskas

69 Jackson str., Paterson, N. J.

AR NEBUTŪ GERAI SUJUNGTI ORGANIZACIJOS REIKALUS SU T. M. D.?

Norėčia čia keletą žodžių prasarti į T. M. D. centro viršininkus, kuopas ir pavieniai narius, būtent — ar mės negalėtume greičiaus išrišti ateivų klausimo šitokiu būdu. Daleiskim sau inkurture taip vadinamą: „Lietuvos Ateivų Gelbėjimo Draugiją“ ir prijungtume ją į T. M. D. Mums rodos, kad T. M. D-ei būtų labai paranku rūpinties su tėvynės ateivais. Kaip dabar T. M. D. tėra žemas mokesčis, tai reikytų mokesčių pakelti lig vieno dolerio į metus; tai būtų 60c. T. M. D., o 40c. eitu ateivų šešimtmetį. Tada T. M. D. nariai mokėtų prieš vėl dolerį į metus ir prigulėtų kartu į dvi drangijas: į T. M. D. ir į L. A. G. D.

Rods kitataučiai tokias draugystes turi atskirai. Bet mūsų lietuviams keista išrodo į draugystę prigulėti, na ir nieko iš jos sau neįspėti. Sako: velyk aš pragersiu, negu už dykų mokēsin ten kelis centus. Čia prigulint nebus už dykų mokama, nes gaus kas metas kninges, išleistas T. M. D., ir tokiu būdu labai padaryti reikalingas išstraukas ir sunaudoti jas mūsų rengiamoje minėtoje kningutėje.

Šitokie laikelieliai išsiuntinėti keletui ižymesnių lietuvių veikėjų. Priduriame, kad lauksime Tamstos greito atsakymo, ir kad mūsų rengiamoje kningutėje būtų galėtų išvystytas išsimetė lietuvių vienaučių jaunuomenės: Lietuvos taip pati jaunuomenė, po kaimus, sodžius, dvarus, po gojelius, po trakus, po pievelės visur Lietuvos žemelė dainelėmis linksmina, kad negalima nei atsigėrėti, o čioniai tas-pats jaunimas apskursta — nieko iš jų nebesigirdėt. Gal būt todel, kad jie priės svetimtaučius savo gimtinės kalbos užsigina...

Pažymėsiu, kad Nebraskos valstijoje visur atrasi mūsų vienaučių apsigyvenus, kaip va: Omaha, South Omaha, Des Moines, Cuite, Kansas City ir kituose mažesniuose miesteliuose, netoli vienas nuo kito. Abelai čia bus lietuvių i 6000, kad tik nedamiaus. Regis, tokis didelis lietuvių skaitlius turėtų nemažai prišidėti prie tautiškojo judėjimo.

Tuom tarpu čitas kampelis stovi kaip ir nežinomas. Delto gal esame atsilikę, kad inteligentystoka. Geistina būtų, kad vien aplinkinių miestelių mūsų jaunuomenė broliškai pasiduoti vienaučių antram rankas, tada būtų galima milžiniška darba apšvioje nuveikti ir pasirodyti prieš kitas lietuvių kolonijas. Reiktu, kad mės apsirinkume kokiame mieste savo centrą, kur įsteigtume savo Tautišką Namą, kur galėtų ir iš tolimumi kraštų lietuvių atsilankytai ir išvieno visus Nebraskos lietuvių reikalus važyti pirmyn.

Štai yra paveikslas pas vokiečius, kurie Omahaje turi savo tautišką namą, kuriamas syki į metus vokiečiai atlieka didelius skatinimius, iš visų Nebraskos piliečių jaunuomenė ir gabjų jaunių kaičių tėvus (kurie nors kiek apsigyvenę) padrasintumėt prie naujo mokslo — laikraštijos! Dabar prie Columbia Universitatis yra a. a. Pulitzerio insteigtais „Žurnalystu skyrius“ (Journal Department). Žinoma, idant mūsų vaikinai galėtų tų

LIETUVISKI JUOKDARIAI.

Vienas iš mūsų sandarbininkų prisintė naujai iškeptą lietuviškos „politikės“ juoką, būtent spausdintą lapelį, kuriamo kokie tai „geradėjai“ siūlo į S. L. A. prezidentus p. K. Liutkų. Mūsų bendradarbis turi nuomonę, kad tai patsai Liutkus tas pirmibas platina. Bet mūsų nuomonė kitoka: mēs manome, kad tą „juoke“ iškėpē tie-patys mūsų „politikieriai“, katrie kepē visus pirmutinius juokus. Tačiaus leisim kalbėti pačiam juokui. Rašo šiaip:

Spriaudimasis į urėdus. S. L. A. Pildomoji Taryba, „Tėvynės“ num. 8, išreiškė papeiką tiems, kurie pasileido ubaganti balsus nominacijai į Pildomąjį Tarybą. P. K. Liutkus iš Meriden, Conn., taipgi smagiai nubarė tokius ubagus — Geguži ir Raulynaiti — kuriems peikė ir tuomi save teikė arba katilas barė sagoną už suodinumą.

„Cionai paduodame ištisai ubagizmo lapeli, kuris yra išsiuntinėtas visiems S. L. A. kuopų sekretoriams, idant agituotu-balstuotu už geriausį vyra iš tarpo lietuvių į Susiv. prezidentus. Štai tas ubagavimo lapelis: „

„Garbus Tautieti;

„Prasau pakalbet tarpo savu draugu ir broliu lituviu ir visu Susivienijime Lietuviu Amerikoje kuopu sanariu ir paagiuot uz K. Liutku išz Meriden, Conn., kurisai yra geriansias vyras tarpe mus lietuviu. Mes visi norim ji iszrinxkt ant prezidento Susivienijimo Lietuviu Amerikoje. Mes visi uz jį stovesim. Mums nereik rinkti siellistu Zivatkauksu Raczauskos, bobos Zelvienes ir Gegnicio.

Uz jus nebulsuot. Kas uz jums balsuos tas prapuldins mus orgnazmacią.

Ta rāsto tikras jios brolas lituvės“

I LIETUVOS VISUOMENĖ.

Augindami savo krašto pramonę — auginame savo ateities gerovę.

Lietuvių kultūra kila. Ypač tai žymu ūkėje, svarbjausiam jų užsiemime. Kitaip jau šiandien ariama, sėjama, kitaip pjaunama, kuliama. Senuosis namų darbo ūrankius daugiau pradeda jau ir užmiršti. Medinę žagré, spragių ir pjautuvą išstumia pagerintas ūrankis ir mašina. Ir ne nuostabu. Pagerintas ūrankis ir mašina daug geriau padaro savo darbą ir atstoją dešimtis taip brangių šiandien darbininkų, kuriu dažnai vargu ir surasti.

Tuos ūrankius, taip-pat ir kitus ūkio dalykus gabena mums išairus pirklių iš svetimųjų kraštų, kur ūkio kultūra didesnė. Lietuvos ūkininkai išmoka tiems dalykams milijonus rublių. Ir vis tai svetimiems, kurie imdami užmokesni, nevisada duoda visai tinkamą mūsų kraštui daiktą, ne galēdamis ar nenorēdamis taikinties į mūsų reikalus. Tuo tarpu mūsiškiai, negaudami tinkamo uždarbo savo kraštę, turi dangu gintis tolimes Amerikon.

Tokiomis mintimis vaduodamies, būrelis lietuvių svetur pramonėje besidaruodamis, ryžosi nors kiek paimti į lietuvių rankas ūrankią svarbią pramonės šaką, kaip ūkio aprūpinimas, kad galėtų čia tilpti lietuvių rankpelniai ir lietuvių kapitalai. Sumanė išteigtis centrali visai Lietuvai fab-

riką ir sandėli žemės dirbimo ūrankią, mašinų, trąšų, sėklų ir t.t.

Pasirodė, kad tokios istaigos reikalingumas visai pribrendęs, nes sumanytojams karštai pritari Lietuvos visuomenę. Buvo išteigta išistikėjimo bendrovė vardu „Vilia“. Ūmai susidarė nemaža pinigų ir buvo nupirkta žinojo mūsų tautiečio inž. Petro Vileišio geležies fabrikas su vienais prietaisais ir mašinomis, kuris yra visai tinkamas ūkio pardargams dirbtis ir sandėliui laikyti.

Dabar, svarbja pareiga pildydamis, pranešame, kad „Vilia“ Bendrovė, žengdama per 1912 metų slenkstį, atidarė savo vartus ir pradėjo veikti. Todel priešinga gerb. Lietuvos ūkininkus, vartotojų draugijas, ūkio būrelius ir šiaip pirklių kreiptis užsakymais išvairių ūkio ūrankių, mašinų, dirbtinių trąšų, sėklų ir kitų ūkui reikalingų dalykų „Vilia“ Bendrovės adresu.

„Vilia“ Bendrovės veikimas bus apskritai toks:

I. ūkio ūrankai ir mašinos. „Vilia“, turėdama savo fabriką, dirbs tame išpradžios vien tokius ūrankius, kuriuos galės padirbtis ne blogiau, kaip kiti užsienio fabrikai ir, žinoma, ne brangesne kaina. Tas mašinas, kurios čia dirbtis neapsimokės, „Vilia“ užsakinės didesnėmis partijomis užsienio fabrikuose, kur bus viskas dirbama mūsų nurodymais ir taikinama į mūsų krašto reikalus. Kiekviena mašina bus pažymėta „Vilia“ ženklu. Beto „Viliaje“ galima bus gauti mašinų lentpjuvėms, malūnams, platinėms, aliejinėms, pieninėms ir kitoms ūkio pramonės ištaigoms. Visos tokios mašinos galima bus „Viliuje“ išsityti. „Vilia“ darys bandymus, konkursus išvairių ūkio mašinų, norēdamas išaiškinti, kaip jos naudingos mūsų ūkininkams. „Vilia“ seks visus išradimus ir patobūlimimus, padarytus ūkio mašinų technikoje užsieniuose, ir stengsis tai įvesti mūsų krašte.

II. Mineralų trąšos. Žinome, kas tai yra nuplėšta, nualinta žemė. Tai reiškia, jog iš žemės daug, javus auginant, paimta ir maža arba nieko jai negražinta. Ligšiol pas mus dirvos buvo tręšiamos beveik vien gyvulių mėlu, kurio nevisada visam laikui užtenka ir nevisada jis užtektinai dirvą taiso. Užtat matome, jog dabar bemaž visi vartoja dirbtinių trąšas. Dangeliš, nesąžinintų pirklių, naudodamies tuo, kad be chemijos laboratorijos ne galima prekių gerumo pažinti, bruka pirkėjams negeras trąšas. Tai čia „Vilia“ padės mūsų ūkininkams. Ji, imdama trąšas iš geriausių ir žinomų fabrikų šimtai vagonų, pristatas jas pigiai ir be abeo geras, be jokio rūpesnio ir rizikos.

III. Šeklos. „Gera sėkla, tai pusę derliaus paskalsina“, sako ūkininkų patarlė. Ir tai labai teisingai. Nieko negelbės nei trąšos, nei žemės išdirbimas, jei sėkla bus netikus. Kaip išsigimtis iš ūkio ūrankių. Taip daro Plungės kaimiečiai, o ne Rietavo, kaip Rietaviškis sako. Aš kalbu apie vieną, o jis apie kita. Taip nesusikalbėsime. O kad Plungės kaimiečių bučiuoja kojas, tai faktas. Tiesa, ir Plungės kaimiečių rūpinasi varguolių likimu, bet ir tasis, kad kaimiečių ūkio ūrankių ūrankiai. Reikia karts-nuo-karto maininti sėklas, imant jas iš kultūringesnių ūkių. Ir čia „Vilia“ padės, gabendama tas sėklas, žinoma, tinkamas mūsų krašto orui, iš Danijos, Švedijos, ir kai-kurių žinomų Rusijos sėklų augintojų. „Vilia“ pardaivinės taip-pat visas pašarų žolių, daržovių ir kitokias sėklas.

IV. Kultūros darbas. Norėdama būti naudinga savo kraštui,

„Vilia“ Bendrovė rūpinsis prisidėti prie Lietuvos ūkio kultūros pakėlimo. Tam tikslui skiria „Vilia“ dalį savo pelno. Ji ketina laikyti kiek išgalėdama ūkio žinovų, instruktorių ir agronomų, kurie važinėdami galėtų daryti paskaitas, taisyti kilnojamus ūkio kursus ir išviso skleisti nandinės ūkininkams žinias ir pamokymus.

V. Žodelis del organizacijos. Negalėdami del suprantamų priežasčių padaryti „Vilia“ Bendrovės grynaus kooperacijos patais, išteigė sumanytojai „Ištekėjimo Bendrovė“. Tuos pamaatus, Bendrovei sustiprėjus, galima bus pakeisti, kaip panorės dauguma narių. Pilnų Bendrovės narių inašos nuo 5000 rb., paaprastujių gi ligšiol buvo 500 rb. Dabar, taikydamies prie visuomenės noro, mēs paprastujių narių inašas paskyrėme nuo 100 rb. Tas manome bus ypač patogu ūkio ir vartotojų draugijoms, pirkliams, ūkininkams, ar šiaip pirkėjams, nes jie, būdami B-vės nariai, galės turėti, be dividendų nuo pajų, dividendus ir nuo išpirkimo.

Tautiečiai! Sena, kaip pasauolis patarė sako, kad pramonei niekados negali būt perdaug piuningų. Juo didesnis kapitalas, juo plačiau galima veikti, juo didesnį turėti pelną. Taigi kviečiame gerb. Tautiečius, turint atliekamą skatą, dėtis į mūsų Bendrovę. Prisidėjė prie jos, kaip ir kiekvienoje prekybos ištaigoje, turėsite gerą pelną ir kartu prisdėsite prie mūsų kultūros ir ekonomijos stiprybės pakelimo.

„Vilia“ Bendrovės tikslas — būti visada naudingiausia savo kraštui ir visuomenės patenkti savo pirkėjus; mēs turime vilti, jog gerb. lietuvių visuomenė tą mūsų pasiryžimą apvertis, užjauj ir jis paturēs.

„Vilia“ Valdyba susideda iš: d-ro J. Basanavičiaus, inž. J. Matšioti ir agron. J. Smilgevičiaus; jos direktorių yra išrinktas J. Smilgevičius.

„Vilia“ Bendrovės vardu: Pilnieji ir atsakomyjei nariai: Dras. J. Basanavičius A. Dubinskis Inž. J. Matšiotas Dras. Leščiukaitis J. Pesis Agr. J. Smilgevičius Inž. P. Vileišis Kun. Žilinskas

LAISKAI IN REDAKCIJA

G. R.

Meldžiu G. R. patalpinti mano laiškelį.

Jūsų laikraštyje N3 Rietaviškis kaltina mane, būk aš parašau neteisybę. Aš sakau, jog kaimiečiai bučiuoja kojas kūningaikštinei. Taip daro Plungės kaimiečiai, o ne Rietavo, kaip Rietaviškis sako. Aš kalbu apie vieną, o jis apie kita. Taip nesusikalbėsime. O kad Plungės kūningaikštinei bučiuoja kojas, tai faktas. Tiesa, ir Plungės kūningaikštinei gyvijie padarai, taip išsigimsta, sunyksta ir javai. Reikia karts-nuo-karto maininti sėklas, imant jas iš kultūringesnių ūkių. Ir čia „Vilia“ padės, gabendama tas sėklas, žinoma, tinkamas mūsų krašto orui, iš Danijos, Švedijos, ir kai-kurių žinomų Rusijos sėklų augintojų. „Vilia“ pardaivinės taip-pat visas pašarų žolių, daržovių ir kitokias sėklas.

Su pagarba J. Sondeckas

Gerb. „V. L.“ Redakcija. Malonėkite man šiuos klausimus išaiškinti, kurie man nuo seno laiko dunkso, yd kokia šminka minyste.

1. Ar išsipildo sapnai prieš ką laimė ar nelaimę? Aš patyriau, kad tūli tikrai gali išsipildyt, koks gali būt atsitikimas. Žinoma, aš netikiu tos sapnų knygoms, kurias mūsų gūvus spaustuvinkai leidžia ir pardavinėja. Bet kaip galima išaiškinti?

2. Kas tai yra ta taip vadina ma „Juodakningė“, su kurios pagalba būk galima ir patsai velnius iš pragaro atkvesti, taipgi ir kitos velnių? Ar galima gauti tą juodkningę kokoje-nors redakcijoje? Gal randasi lietuvių kalboje?

A. D. iš P.

1. Apie sapnus mēs Tamstai niekų tikro negalim atsakyti, nes ant jų da ir mokslas tikrai neatnaukė. Gali būt, kad tūli sapnai, kaip prijautimas, kaip ką ir pareiškia. Bet jie negali ateities pasakyti. 2. „Juodakningė“ nėra lietuvių kalboje. Jeigu jis yra kitose kalbose, tai tik tamšiu ir lengvatikių žmonelių suvedžiuni. Nes apšvietos amžius nebežino jokių velnių, nei gali jų atkvesti“.

„V. L.“ N7 tilpo korespondencija, kur p. Deltuva rašo, jog per buvusias prakalbas 28 d. sausio, Rockford, Ill. kalbėtojas vartoje kai-kuriuos žodžius, kurių net gedyties reikią, ir vėl klausimui nešiškinęs.

Jeigu p. Deltuva būtų, prirašęs paaiškinimą ir žmonėms nurodës kalbėtojaus klaidas, tai būtų kas kita. Arba vietu tų gedingų žodžių, būtų nurodës, kokių galima kitus žodžius vartoti. Bet ir čia p. D. nemini. Todel minėta korespondencija išroditik šmeižimas, o ne kas kitas.

J. V. Raškevičius

G. R.

„V. L.“ N7 p. Jonelis taip šemai nupiešė Brighton, Mass. lietuvinus, kad neberekiai šemai. Jie girtuokliauję, nieko neveikia, lenkiškai kalbą, etc. O viskas toli nuo teisybės.

Brightono lietuvių sparčiai žengia pirmyn. Paimkim tokį nevystanti kvietelį, kaip kooperatinė draugija. Jau nebeužtenka vienos krautuvės. Žedna saudėtė suėjė svarsto apie reikalingumą svetainės, gal greitai ją i turėsim. Išgerti pas mus išgeria anaiptol nedaugiau, o gal ir mažiau, už kitas kolonijas. Lenkų kalbą čia vartoja tik lenkai — kuriu čia yra apie 400 ir kurie i lietuvių krautuvės ateina. Ag nepriversi lenkų išmokti lietuvių! Arba apie lietuvių vienybę. Juk turime net keles draugystes, kaip va: Šv. Jurgio turi 300 narių, Vienybės — 100, L. S. S. kuoja, teatrališka kuopa „Perkūnas“ ir kooperacija. Ir visos gyvena sutikime. Barbės Vydas.

Gerb. Redakcija!

Aną nedėlią Brooklyno keleto drangysčių buvo konferencija, susitarti: kaip išnaikinti lošikus ir peštukus, kurie per balius apkrausti kūnės ir gaudo ant kam pū žmones aplaisti iš kazyrų. Gerai tai drangysčių žingsnis. Bet ar neverta būt mūsų draugys-

tėms susitarti: kaip išnaikinti iš Brooklyn melagius! Jau antri ar treti metai, kaip tie melagiai demoralizuojia mūsų prakalninius darbus su melagingomis korespondencijomis į laikraščius. Nepraeis koks teatras ar susirinkimas, kaip melagiai po slapyvardėmis visus išspeikia, viską apverčia augstyta kojomis ir priemeluojia. Žinoma, tai žmonės, kurie nebūna ant aprašytų susirinkimų, tokiomis melagingomis korespondencijomis patiki, plepanebūtus daiktus ir demoralizuojia kitų veikiamus viešus darbus.

Jeigu čia surinkti visus tū melagių darbelius, tai išeity ilgesnė litanija už „visų šventų“. Paskutiniu laiku atsirado koks tū masekliavardis Jur. Petrovič, kuris žmogelis su pasismogėjimu meluoja sau ir gana. Kur tik kas daroma ne socialistų, tai išverčia kaip rankovę ir kuojausiai aprašo, o laikraščiai nieko nežinodami, talpina. Dabar yra čia banda tokį Petrovičių, kuris užsisiedo šmeižt vietinę Tėv. Myl. Dr. kuopą. Jos paskaitas išbauroja, o socialistų iškelia išvaduojantys.

2. Kas tai yra ta taip vadina ma „Juodakningė“, su kurios pagalba būk galima ir patsai velnius iš pragaro atkvesti, taipgi ir kitos velnių? Ar galima gauti tą juodkningę kokioje-nors redakcijoje?

A. D. iš P.

1. Apie sapnus mēs Tamstai niekų tikro negalim atsakyti, nes ant jų da ir mokslas tikrai neatnaukė. Gali būt, kad tūli sapnai, kaip prijautimas, kaip ką ir pareiškia. Bet jie negali ateities pasakyti. 2. „Juodakningė“ nėra lietuvių kalboje. Jeigu jis yra kitose kalbose, tai tik tamšiu ir lengvatikių žmonelių suvedžiuni. Nes žmonės, kurie nebūna ant aprašytų susirinkimų, tokiomis melagingomis korespondencijomis patiki, plepanebūtus daiktus ir demoralizuojia kitų veikiamus viešus darbus.

Jeigu čia surinkti visus tū melagių darbelius, tai išeity ilgesnė litanija už „visų šventų“. Paskutiniu laiku atsirado koks tū masekliavardis Jur. Petrovič, kuris žmogelis su pasismogėjimu meluoja sau ir gana. Kur tik kas daroma ne socialistų, tai išverčia kaip rankovę ir kuojausiai aprašo, o laikraščiai nieko nežinodami, talpina. Dabar yra čia banda tokį Petrovičių

KAZYS PUIDA.

Rutu vainikas.

Triveiksmė kruvina pasaka.

RAMOTA. Kur?

VINKA (sukasi kūdron). Tėn...

RAMOTA (sugriebdamas ją). Nežiūrėk tėnais — nežiūrėk!

VINKA. Kodel?

RAMOTA. Negalima, ne — nežiūrėk.

(Iš kūdros pusės ineina Rimvydas).

5.

RIMVYDAS. Labo vakaro, galingajam dykūnui...

VINKA (nudžiugusi). Senelis burtininkas!

RAMOTA. Ačiu, ačiu... Iškur dievai neša?

RIMVYDAS. Skaisčiai dykūnienei daug laimės senas burtininkas geidžia...

VINKA. Labai ačiu...

RAMOTA. Kur keliauji, seneli?

RIMVYDAS. Toli-toli... Lietuva plati... visos neapeisi nei per šimtą metų...

VINKA. Kur-gi dievai neša?

RIMVYDAS. Ilga pasaka... Mano senatvė silpnos kojos — sēsiuos, sēsiuos — nebe-pastoviu ilgai.

RAMOTA (parat kelmą). Sėskis, seneli.

RIMVYDAS (sėsdamas). Kur dievai neša? —

Toli... Šimtamečio pasėlio — kruvino pasėlio einu pjauti... (Akis staiga su žimba). Žmonės tiek piktai ir blogo prisėjo — o aš nebesuspėju tū usnių išrauti...

Mat, rankos senatvė nusilpnėjo...

RAMOTA (sėdi stalan atsirėmęs, Vinka artijo prisiglaudus). Ar-gi jau tiek blogo žmonėse, kad nei vaidilos nebepajėgia viško išnaikinti?

RIMVYDAS (.: Oi, daug-daug... Iš piktos šaknies, mat, niekas dōra neišdygsta.

RAMOTA. Ar-gi?

RIMVYDAS. Oi, daug-daug... Iš piktos šaknėje piktai ir blogo šaknies likučius...

Ot, tuos likučius aš ir raunu... Kartais ir kraujo srovelė nutekės — kam-nors galvėlė nuriédės — bet piktas reikia rau-ti — reikia iš pačių pašaknų naikinti...

VINKA (Ramotai). Koks jis piktas!

RAMOTA. Ar įstengsi, seneli, visa piktai Lie-tuvoje išnaikinti?

RIMVYDAS. Šimtas metų jau senai sukako kaip raunu — o vis jo yra ir galo nebeuž-matyti.

RAMOTA. Tai-gi...

RIMVYDAS. Kas bedaryti... Aš, mat, turiu savotišką improti piktam naikinti.. Kur piktą žolę išrauti ketinu — (atidžiai i Vinką žiūrēdamas) — tėnai sodinu išanksto kitą žolelę... Paskui pinu iš jos daili-daili rūtų vainiką...

RAMOTA (pasipurtęs keliai). Rūtų...

VINKA (atsikelia, glaudžiasi prie Ramotos ir iš jos rūbų iškrinta paslėptasai vainikas). Tai jis — jis!...

RAMOTA (pamatės vainiką, atšokdamas). Iškur tas čia?

VINKA (svyruodama). Nežinau...

RIMVYDAS (sėdi ramiai ir juokiasi kurčiu, dūsliu balsu).

RAMOTA. Tai tavo darbas, seni!

RIMVYDAS (ramiai, nesikeldamas). Mano? — Ar-gi dykūnas žinotumei ką-nors apie mane?

RAMOTA. Tai valkatų darbas!

RIMVYDAS (atsikelia, išsitiesia — rūsciai). Valkatų?... Tai burtininkas — valka-ta?

RAMOTA. Bet kam tas vainikas čionai? RIMVYDAS Ko-gi jau taip bijoties to žolynėlio... Paprasčiausia žolelė — ir tiek bai-mės.

VINKA (kurčiai). Paprasčiausia žolelė... tiesa...

RIMVYDAS. Juk dykūno sązinė rami — (iš meigdamas jin akis) — niekas jos neslo-gina — nei tėvų nuodėmės ant jos nėra...

RAMOTA. Tylėk, seni.

RIMVYDAS. Burtininkas, mat, nuo amžiu-daug plepās žmogus... Jis turė viskā ži-noti — turi pačion žmogaus sielos pan-a-gen inlisti, kad nelaimi prisižiūrėjės, mokėtū kitus nuo jų apdrausti. Burtininkas, matai, galingasai dykūne, tai lyg rinktinė Lietuvos gyventojų sązinė...

VINKA (Ramotai). Kas jis toks? — Tai nepaprastas burtininkas — tame lyg kokia galybė — pikta ar gera — būtų savo lizda susisukusi.

RAMOTA. Ir aš tā jaučiu. (Rimvydui). Pasakyk, seneli, kas tu toks?

RIMVYDAS. Graudulinga senovės liekana. Bočių dėjų skelbėjas — paprastas burtininkas.

RAMOTA. Ne, tai netiesa... Tavo kalba kit-ką sako...

RIMVYDAS. Ką-gi ji sako?

RAMOTA. To aš nežinau — bet tavo veidas primena man kaž-ką pažistamo — maty-to — gal sapnuoto — nei aš pats nežinau...

RIMVYDAS. Šitaip!

VINKA (baisiai šaukdama). Žiūrėk, žiūrėk! (Iš kūdros kila balti rūkai, iš kurių ne-trukus išsivysto baltais rūbais šešėlis).

RAMOTA. Ha, prakeikimas!... Seni, tai tav-o darbas!

RIMVYDAS (nusisuka kūdron susopėjusi u-veidu, tylomis šnabžda). Sigute!... Si-gute!...

RAMOTA. Tu man už tai atsakysi!

RIMVYDAS. Ant burtininko dristi ranką pakelti... Saugokis dievų rūstybės... Ju-akjs tavin žiūri...

RAMOTA. Žiūri-žiūri — žinau! — Aukų iš-troškusios, kerštingos dievų akis.

RIMVYDAS (dūsliai juokdamasi). Jauti ju rūstybė — jauti? — tai gerai... Bet man laikas... (Vinkon). Duok man ta vainika — jis čia, matai, nereikalingas. (Vinka paduoda vainiką).

RAMOTA. Laimingos kelionės... Ar sugri-ši dar?

RIMVYDAS (karčiai šypsodamasi). Sugri-šiu (išeina).

6.

VINKA. Man taip baisu... Čia lyg kas pa-slappingo dedasi — tartum vėlės tarybon renkasi...

RAMOTA (nesiklausydamas). Prasideda... Ir ta prakeikta žolę kaip tik dabar atsi-rado. (Pauza).

VINKA. Ko tu taip stovi? — Viskas aplin-kui tyli — lyg pati gyvybė būtų išmirus ar išmirti stengias.

RAMOTA (be nuovokos). Išmirs-išmirs...

VINKA. Kas išmirs?

RAMOTA. Viskas...

VINKA (taisydamas jį). Ką tu kalbi?

RAMOTA. Ką žinau...

VINKA. Pabusk — prasiblaivyk.— Kas tau yra?

RAMOTA (prasiblaivęs). Ot, nieko — taip sau...

VINKA. Tu niekuomet toks nebuvali.

RAMTA. Pasakyk man, Vinka, ar tu girdē-jai kuomet mirties žingsnius besiartiant?

VINKA (nusigandusi-nustebusi). Mirties žingsnius??

RAMOTA. Aš dažnai girdžiu, kaip kaž-kas tyliomis naktimis vaišių salėje vaikščioja.

VINKA. Vaišių salėje...

RAMOTA. Tik tu kartais įsklausyk — taip ir girdi:— viens — du — tris... Kaž-kas graudžiai verkia ir nuolatos kartoja: (tyliai savin) „mano rūtų vainikas“.... O paskui ilgai šnabždasi, lyg del kieno gy-vybės derėtusi...

VINKA. Koks tu baisus...

RAMOTA. Nebaisesnis už nuodėmę...

VINKA. Už kokią? — sakyk!

RAMOTA. Taip sau... už paprastą, dar-gi-ne savo nuodėmę...

VINKA. Tad kokią — kieno?

RAMOTA. Man rodos, kad nėra nieko baise-nių pasauliye už nuskaudimo nuodėmę (ilgai tyli).

VINKA. Ko tu taip tyli, lyg žado būtum nu-stojęs — kalbėk, kalbėk, kad nors taip tyli nebūtų.

RAMOTA. Manau, ką pažadėčiau Giltinei, jeigu atsitiktu su ja del gyvybės paside-rėti. (tyli).

VINKA. Ramota!

RAMOTA. Blóga... kartais labai blóga Ra-mota būtū.

VINKA. Iš proto galima išeiti...

RAMOTA (tyli — paskui skaudžiai šypsoda-masi). Rūtų vainikas! — (Iš oro krinta-

VISUOTINOJI Historija

(SATYROJE)

Teffi, Dymov'e ir Avierčenko's prisiskaitęs parax

T(oks)... Š(oks)... K(itoks)...
(Tasa.)

(Kuningai nori būti vadovais.)

Pamokslininkui Kalvinui vėl nepatiko nei Liuteris, nei Zwinglis. Jis pakės sau pakauši ir išgalvo naują tikėjimą. Kalvinas tvirtino, kad žmönės iš anksto yra skiriama vieni amžinai laimei, kiti amžinai nelaimei, t. y. pragaru. Pagal tą teoriją žmogus begyvendamas ant žemės gali elgtis kaip jam tinka: vis viena nepabėgs nuo to, kas yra skirta.

Kalvinas pasekėjai pasivadino hugenotais, vienok ir tas aktas neįgelbėjo jų nuo skerdynių. (Kas netiki gali pasiskaiti J. Naujoko išleista «Baltramiejaus Naktis».)

Hugenotai tūla laiką laikė Škotijoje, pasivadinę puritanais, t. y. švariaisiais. Dabar tarp škotų ir su žvake dienos laike nerasi puritano — visi ēda kruvinus rostbifus, eina ī moving pictures, ir kartais susituokia vieni su kita.

Bevek visos religijos, anot historijos, tokiu būdu atsiranda, tarpsta ir žlunga.

Martino Liuterio asmuo. Martinas Liuteris, kaip ir daugelis didžiųjų reformatorių, turėjo indubius, degančias akis, inkvēptą išvaizdą ir savo atvira, drėsiai ir karštai kalba mokėjo pertikrinti klausytous. Paveizdan, kuomet profesorius Ekas pa-kvietė Martiną Liuterį ant disputą, Liuteris užsi-laikė labai rimtai ir gynėsi prieš Eką, kaip liūtas. Profesorius Ekas, išklausęs Liuterio nuomonę apie Joną Hussą, tarė:

— Nuo šios valandos, dvasiškasis tėve, būsi mano akys stabmaldžiu!

— Tu pats negeresnis! — suriko Liuteris. Tais žodžiais ir užsibaigė tūdvietyjų vyru ginčai.

Klausimas: kokia priežastis privertė Liuterį priimti liuterionizmą? Atsakymas: Popežiaus indulgencijos!

Indulgencijomis vadinosi paliūdijimai, panašus, maž-daug, tiems, kurie yra išduodami Susv. sanariini persikeliant iš vienos kuopos kiton.

Ant pirmos pažiūros buvo tai prastas pailgas popergalis; bet Jame sėdėjo nepaprasta galybė. Kas nusipirkdavo tokį poperelį — tam tuo būdavo atleidžiamos nuodėmės, ne tik buvusios, bet ir būsimos. Tokiu būdu, žmogžūdis, pirma negu nužudyti ir apvogti koki pakeleivį, eidavo pas vienuoli ir, pasiderėjęs iki valiai, pirkdavosi indulgenciję.

Atsitikdavo ir taip, kad pirkikas derasi, derasi ir sako, ant galo:

— Dabar piningų neturiu... ar tėvelis pabar-gysi?

— Tai nieko, — atsakydavo geraširdis vienuolis. — Atiduosi paskum, kaip papjausi. Juk tamsta esi mano „stedi kostumeris“...

Jei šio veikalio autorius turėtų kišenėje indulgenciją, tai jis drėsiai galėtų pasakyti, kad:

— Visi tos gadynės katalikų vienuolai buvo žulikai ir sukčiai, o visi tų laikų žmogžūdžiai buvo kvailiai!

(Žmogžūdis perkasi pas vienuoli indulgencijas.)

Liuterio mokinimas patiko — nors tai ir keista — intekmingiems kunginaišiams ir kurfiurstams. Labiausiai tiko jiems ta dalis, kur sakoma, kad vienuolynai nėra reikalingi, kad galima būti išganymu ir be vienuolynu. Tad kurfiurstai, inpuole i religinių fanatizmą, panaikino visus vienuolynus, vienuolius išvarė laukan, o jų turtus ir žemes apvertė savo naudon, arba sekularizavo.

— Klausykit! — šaukė vienuoliai. — Kam jūs atimat iš mūsų turtus ir žemę?

— Mes neatimame, — teisinosi kurfiurstai, — mes sekularizuojame.

— Na, jei taip, tai kitas dalykas! — sutikdavo vienuoliai ir styrindavo lauk, į kalmus, keikdami kurfiurstus ir patį Liuterį baisiausias prakeiksmis.

Tokiu tatai būdu Liuteris virtė oficiališku revoliucionieriumi prie kurfiurstų ir kunginaišių. Nors Liuteris buvo rimtas, kaip pasakoja jo šalininkai, visgi jis negalėjo išlaikyti tono. Išpradžiuoja jis nežinojo, ar jo ideo ras pas' ponus pritariama; tad linko prie valstiečių ir šaukė jiems apie «kapitalistinė surėdymą», «kraungerius buržujus», «vėžius tautiečius ir lydekas proletarus» (sulygink su «Kova»), iki valstiečiai nesukilo prie ponus. O kuomet pamatė, kad ponai vienur-kitur pradeda imti virš, prisišliejo jis prie ponų, skelbdamas:

sodna). Ak, tai Mademoiselle! Prašau, prašau!
MADEMOISELLE.
Žinoma — Trūdos skalbinus Tamsta tvarkai.
Ak, Dieve mano, Dieve mano! Na, ir kraitis! —
nelyginant, kaip ir pas kokią kuningaikštystę.
Žinai Tamsta, mama davė man sarašą kas reikia
vestuvių pietums. Čia štai surašyti žuvis: aš vi-
suomet stoviu už pigumą, bet karpjai — tai jau per-
paprasta.

MARIKĘ.

Kodel? Juk karpjai labai skani žuvis.

MADEMOISELLE.

Taip, bet Trūdos vestuvėms tai perpaprasta. Ot,
kada Tamsta teks, tuomet karpjų pagaminimsime!

MARIKĘ (nusiypsojus).

Man ir karpjų gaila.

MADEMOISELLE.

Ne, ne! Reikia, kad viskas teisinga būtų. Tam-
stai pagamininsiu dideli karpi lenkiškame padaže.
Ot, pamatyse! Bet Trūdai būtinai reikia gauti
jūrių žuvies. Žinai Tamsta, ką? Parašyk i Kara-
laučiu.

MARIKĘ.

Gerai, pasakysiu mamai.

MADEMOISELLE.

Bet Tamsta nepyksti ant manęs!

MARIKĘ.

O, ne.

MADEMOISELLE.

Juk Tamsta vis tik bēdinos lietuvių duktę.

MARIKĘ.

Gerai tą žinau, mademoiselle.

MADEMOISELLE.

Bet visgi mės mylime Tamstą. Ir blynus su
obnolais mudvi vėl drauge kepsiva — taip?

MARIKĘ.

Ar nematei Tamsta p. Georgo?

MADEMOISELLE.

Ne... ne. Klausyk Tamsta. Aš noriu kā-nors
gero Tamstai pasakyti. Tas jaunas kandidatas ar
pastoras, nežinau kas jis tokis, — jis Tamstą išimylė-
jės.

MARIKĘ.

Taip?

MADEMOISELLE.

Jis piršis pas Tamstą!

MARIKĘ.

Nejau-gi!

MADEMOISELLE.

Dar Tamsta surasi savo laimę. Dar teks būti
Joninių jaunaja. Matysi Tamsta.

MARIKĘ.

Kas tai tokio?

MADEMOISELLE.

Kas tokio Joninių jaunoji — tuoja paaikiškiniu.
Naujame orakule „Salamono galva“ parašyta: tas,
kuris, arba kuri Joninių naktį bučiuoja pirmą kartą,
tas turi amžinai mylėti. Taip sako „Salamono Galva“.

MARIKĘ.

Taip?

Scena II.

Tos pačios — Trūda.

TRŪDA (ineina per vidurines duris,
rankas laiko iš užpakalio).

Aš tau kaž-ką atnešiau.

MARIKĘ.

Ką-gi?

TRŪDA.

Neparodysiu, tegul pirma mademoiselle išeis.
Eikite, eikite sau, mademoiselle.

MADEMOISELLE.

Einu, einu, mano geroji, einu! (išeina).

Scena III.

Trūda — Mariė.

TRŪDA.

Užsimerk!

MARIKĘ (užsimerkia).

TRŪDA (pakelia prie jos veido

ryšelį žolyną į tulpano žiedus panašių).

Kas-gi čia?

MARIKĘ.

Tiulpanas!... Pirmieji tiulpano žiedai. (Slėp-
dama veidą žieduose). Tai visgi jis pražydo.

TRŪDA.

Ką-gi, tu džiaugiesi?

MARIKĘ.

Ačiu, ačiu, mano mažute!

TRŪDA.

Ar tu žinai, kas juos nuskynė? — Georg.

MARIKĘ.

Del manęs?

TRŪDA.

O tai kam? Kuomet jis pasikabino ant šakos
augštai-augštai—man stačiai galva pradėjo sukties.

MARIKĘ.

Matai, jis ta del manęs padarė..

(T. b.)

IS JONO SUTKAUS UZRAŠU.

F. B.

I.

Sugrižkė, dukruže prie savo motušės
Ir skruostą nublaivinkie jos apniaukta, žilą,
Paguoskie skausmus jos užviltos širdužės!

Gržk, gržk, prie tėvynės, gržk!...

Į jūrą-matušę kaip teka Danguva
Saulutei atšilus, kaip grižta paukšteliai į šilą,
Sugrižk, ak Sesute, prie mūs' į Lietuvą!

Gržk, gržk, prie tėvynės gržk!...

Sutiks jiji tame su meile širdinga
Brolužiu, Sesučių išgirsī malonią sau bylą
Sutiks jaun's bernelis, — tu būsi laiminga...

Gržk, gržk, prie tėvynės gržk!...

J. S.

Vilnius. 1905. VII—4.

EILUTĖS.

Toli nuo Lietuvos-Matušės,
Kur Elbos ir Alsterio vandens banguoja,
Lyg rudenj beržas nutriušės,
Išsitrėmės varguolis niūniuoja:

— Negelskite žalieji lapeliai,
— Ant sieros nekriskite žemelės!

— Ak! vėsus spinduliai Saulutės
— Ak! danžo mus šiaurės vėjalai ... —

— Nušviskie, sušildyk, Saulute meili,
— Tarp vėtrų lapeliai bus dailys-žali...

Hamburgas. 1905. IX—27.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

jus ir jureivius.

— **Dramos liiga.** Ant Greene ir Clermont aveniu kampo, Massiah bažnyčioje šiąnėdėl susitvėrė šaka žinomosios „Ligos”, kuri veikia Chicagoje ir New Yorke. Jos tikslas — atpratinti publiką nuo vodeviilių, o įvesti teatruse geras dramas.

— **Atsargiai su oysteriais!** Dr. George Goler apskelbė savo patyrimus, kad daugiausiai žmonės nūsikrečia tyfido liga bevalgydami oysterius. Ypač pavojingi esą žali oysteriai.

— **Rooseveltas čia nupuołę.** Brooklynyn republikon klubai visai atsisakė remti kandidatūrą Roosevelt. Jie tariasi išsiusti valstijos konvencijon Rochesterij visus delegatus už Taftą.

— **Rusų šokikai.** Sitą savaitę i Brooklynyn Majestic teatrą atvažinoja garsus rusų šokikai M. Mordkin, L. Lopuchova ir B. Požekaja.

„**Zivilė**“. Pereitą savaitę Sim. Daukanto Dram. Dr-tė jau pradėjo mokinies dramą „Zivilė“, kuria pastatys McCaddin salėje per SLA. seimą.

— **Court'as ant Plazos.** Magistratų taryba pereitą savaitę patarė miestui nupirkti ant Williamburgos Plazos seną Trust Company budinką, kurian perkeltį distrikto teismo rūmus (court'ą) nuo Manhattan ave.

— **5 centai i Coney.** Brooklyn Rapid Transit karę kompanija įvedė naują važiuoties sistemą. Ims tiktais 5 centus tarpe Coney Island ir Brooklyn. Bet tik iš ryto nuo 6 iki 9 val. ir nuo 2 iki 7 popiet. Taipgi tik del Coney Island gyventojų.

— **„Community“ diena.** Ant kovo 16 dienos Brooklynyn rengiamā didelė pilietiška šventė, vadina „Community Day“. Bus daugybė parodų, bankietų, marathon lenktynių. Tikslas esas — pakelti vietinių piliečių savygarbę.

— **Brooklyniečiai lietuvių neatnauj.** Atvykus ponai Ramanauškienei iš Lawrence ir atlaikius jai su vietiniai lietuvių: Lukausku, Augūnu, Ambrazioju ir kitais keletą susirinkimų, surinkta nemažai mūsų streikuojančiams vientaučiams pašalpos. Taip Williamsburgo susirinkime surinkta \$73, Maspeth — \$44,80. South Brooklyn — \$18,00, Blisvillė — \$11,30. Suėmus su kitais būdais surinkta suvirš \$200. Beto mūsų vientaučiai nemažai surinko šapose. Taip kad išviso brooklyniečiai bus sudėję Lawrence vientaučių šelpimui i \$400.

UŽDUOTIS IR GALVOSUKIAI.

Nuo Redakcijos. Delei šių užduočių p. Baltrūnas mums šitaip raše: „Išsiunčiu 150 užduočių ir mišlių, kartu su 4 tomai Kudirkos raštų, kuriuos paaukavo iš Trojans lietuvis, A. Pillipas — tam, kas daugiausiai išpēs mišlių ir išsiu užduočių bei pirmiaus pri sius atsakymą. Ant atsakymu duokite dvi savaites. Neturis „V. L.“ prenumeratos negali do vanos lameti, jei bent tuoju užsirašys laikraštį“. Mes iš savo pusės ant p. Baltrūno išlygų suntikame. Bet priduriaime, kad išsiu išvardus atspausdijime, nors jie ir nebūs skaitytos.

4. (Žr. „V. L.“ N9.) Dabar tenu 46 metai, o sūnams pirmam 11, antram 9 ir trečiam 4. Per kiek metų visiems vaikams kartu sudėjus bus tiek metų, kiek ir tenu?

Geras atstovo A. Bulotos straipsnis „Pirmyneiga, pirmieviai ir

tas gyvulių: telyčios, avis ir paršai. Už telyčias mokėta po 10 dolerių, už avis po \$5 ir už paršus po 50 centus. Kiek kokių gyvuliu pirkta?

6. Prie užklausimo kūdikio: kiek jam metų, atsakė, kad per 16 metų jam bus tris sykius daugiau metų, negu jam buvo du metai atgal. Klausimas, kiek gi jam metų dabar?

7. Vieno mokytojaus užklausata: kiek pas jį mokiniai? atsakė, kad pusę jo visų mokiniai rašo, ketvirta dalis — skaito, aštunta dalis — dirba uždavinius, o aštuni užsiima piešiniais. Kiek gi buvo visų mokiniai?

8. A. B. ir C. gavo pelną už savo triūsą. A. sako i B. „duok man 50 dolerių, tai aš turėsiu tiek kiek ir tu“; o C. sako i A. ir B.: „duokite man abudu po 50 dolerių, tai aš turėsiu tris sykius daugiau negu jūs“. Kiek katras pelno turėjo? R. Baltrūnas.

MŪSŲ KALENDORIAI.

III.

(Žr. per. „V.L.“ N plačią ššpalą).

Vilniaus Kalendorius. Septinti 1912 metai. „Lietuvos Ūkininko“ priedas. Vilnius, in 8, psl. XXXII-128, apskelbimų 32.

Viršelius puošia gražus vin- giuotas lietuviškos juostos piešinys. Apskritai visas leidinys gražus. Išvairus ir turinys. Ko gi čia nerasi? Pirmiausia St. Čiuprius indėta Lietuvos žmonėms akyvas straipsnelis „Keli žodžiai apie orą ir vėjus“. Pabrėžtas tam tikrė vieta „kalendoriniu“ spėjimui, kuriuose už metų ir daugiau pirmo parašyta, kad tokia ar tokią dieną bus giedra arba lietus, arba šalta ar šilta, arba sniegas, vėjas ir t. p. Tokis spėjimas, pasak autoriaus, tai tik ne reikalingas poperiaus darkumas, žmonių nežinojimas, suviliojimas; taip spėti gali by kiekvienas, kai- ir neišmanėlis, nes tai niekuoni neparemtas spėjimas. Oros, vėjų judėjimą žmonės tėmija tam tikrose istaigose — meteorologisko- se observatorijose, ir iš pateminių spejė, koks bus oras už dienos, ar dviejų, bet ne metui ir daugiau.

Toliaus L. N-os yra straipsnis „Lietuvos senovė“. Apipasakoja ma ruožai priešistoriškų laikų, būtent, kas tie tokia yra ir buvo patių lietuvių, kada jie apsigyveno tose vietose ir tame krašte, kame jie dabar yra; kaip lietuvių gyveno gilioje senovėje, kuo užsiėme buvo, kaip valdėsi, su kokiais kaimynais gyveno ir tt. Kas žingideja žiniu apie senovės Lietuvą, čion jų ras užtektinai. Apskritai pažvelgus „V. K.“ malonus, interesingas ir švarus. Kada gi mės, amerikiečiai, pas save tokiai susilaikome?

atžagareiviai“. Pirmyneiga arbata progresas „reiškia nuolatinį žengimą pirmyn, nuolatinį kulturnių ir socialinių žmonijos gyvenimo pagerėjimą tobulinimą“ *** žmonijos gyvenimas su laiku eina vis geryn, vis lengvyn; mokslas, šviesa plėtojasi, žmonių būdas, papročiai ir visas apsiėjimas darosi vis švelnesni, gražesni“. Kas tos pirmyneigos „kaip proto, taip ir doros srityse „nepripažinta“, „kurie su tuo da nesutinka“, kurie „pliauška niekus, būk žmonija eina blogyn“, tai atžagareiviai. Arba plačiaus atkartojuos gerb. atstovo žodžius jie (atžagareiviai) —

praprastai kovoja prieš konstituciją ir stovi už vienos ypatos patvaldybę: už absolutizmą, už valdymą šalis iš vieno centro, nepaleikant jokių teisių vietiniams ištaigoms; jie stovi už valdymą per vienius čionininkus ir prieš vietinę savivaldą, už teismą per valdžios paskirtus teisėjus, o ne pačių žmonių išrinktus, už paver gingimą vie- nu tautų kitoms, vienų tikimy- kitioms; jie stovi už rinkimų atstovų ir parlamentus ir iš visokias savivaldės istaigas ne pagal valdžios lygumą, bet pagal turto ir luomų, nes tokio būdu jie, prigulėdami daugiausia prie turto, dvarponių ir dvi- siškių, ingija su daugiau vietų ir teisių, negu jiem prigulėtų pagal jų skaitlaušas.

Bet pirmyneigai ir pirmieviai yra viltis, yra drąsa, nes — Bet kad ir labai trukdo atžagareivios žmonijos pirmyneigą, kad ir šmeižia visaip pirmievius ir trukdo jų darbą, vienok žmonija juo toliau tuo labią eina ir eis pirmyn, vis prie šviesesnio, prie tobuliesnio, prie laimingesnio gyvenimo!

Taigi gerb. Bulotos tematas la-

bai geras ir pamokinantis, tik mums reikia susiprasti, mokinis ir žengti vis tolyn pirmyneigos, progreso keliui, prie laimingesnio gyvenimo. Ir nužengsime.

Toliaus „Viln. Kalendoriuje“

yra praktiškų žinių apie ūki, higieną, apie keliones, aprašymai tūlų valstybyje ir t. t. Statistikos žinių indomios.

Poezijos daugiausia yra iš folkloro. Apart to dar yra Jovaro, Baukau, Višaklio ir Z. Gėlės eilės.

Gražios Jovaro eilės „Ko liūdi, berželii?“ Pilna poezių ir gyvumo. Rytmai taisykliški.

Apskritai pažvelgus „V. K.“ malonus, interesingas ir švarus. Kada gi mės, amerikiečiai, pas save tokiai susilaikome?

IV.

Kauno Kalendorius. Šešti 1912 m. Kaunas, in 8, psl. XC—89—VIII.

Turinys menkas. Apart informaciją apie Kauno lietuvių draugijas (čion yra: Šv. Kazimiero Dr. kningoms ir laikraščiams leisti, Daina — muzikos-dainos-dramos Dr. Saulė — švietimo dr., Lietuvų Kat. Mot. Dr. Motinėlė, Šv. Juozapo darb. Draug., Šv. Zitos — tarnaičių, Vargoninkų Dr. ir kt.) apie liuosų profesijų lietuvius nieko gero nėra. Daugiausia bažnytinės žinių, Šv. Kaz. Dr. sanarių sąrašas, keletas Liudo Giros eilių ir folkloro šiek tiek. Gale pridėta Šv. Kaz. Dr. išleistu kningų sąrašas su nurodymais, kiek kokio išleidimo tapo atspaustinta. Pasirodo pagal jų sąrašą, kad minimoji Šv. Kaz. Dr. 1911 m. daugiausia lietuvių kningų išleido negu kas kitas. Visi išleidimai pasirodo neblagi.

J. D.

) Prie progos patarciau nors vienam Amerikos kningų pramonininkui, kad jis turėtu savo kningynose Europos išleistas kninges. Padėsim reikia gauti „Sociologijos vadovėlis“ ir „Lietuvos Istorija“, jokiu būdu negalima gauti nei Olszewskio, nei Paukščio kningynose. Juk kninges nėr taip didžiai kaltos, kad jas leidžia daugiausiai klerikalai.

J. D.

MŪSŲ „BLAIVININKŲ“ POLITIKA.

Dar Lietuvoje būdamas, girdejau apie ypatingą „politiką“, kurią išgalvojo mūsų kuningėliai. Iš viršaus tas sumanymas štai kaip skamba: „Vyrai, suorganizuokim blaivininkų draugijas!“ Bet viduje pasirodė, kas kitas. Tos „blaivininkų“ draugijos tverti jiems pasiekė. Tačiau ne blaivystei jų esama. Kuningai matė, kad tarpe lietuvių pradėjo platintis radikalinių ir visapusinė apšvietė, kurią liaudis mieliai sau čiepijasi. Tūkstančiai Lietuvos jaunimo karštai pamylėjo naujosios gadynės dvelkimus. Kningos ir pirmeiviniai laikraščiai plūste užplūdo Lietuvą. Tas mūsų dvišiškiems tėveliams, žinoma, labai nepatiko. Mažamoksliai mūsų kuningėliai mato pavojų liaudies apšvietime; jie dar atsilikę nuo kitų tautų dvišiškių. Mažamoksliai visuomet mokslo nemyli ir nepavydi. Todėl griebėsi kovos prieš visapusinį liaudies apšvietą. Išpradžiu pasišaukė talkon kitą apšvietos prieš — susibiūliau su valžia, kuri jiems atėjo su mielu noru i pagalbą. Valžia irgi buvo neužganėdinta lietuvių tautos atgijimu. Ji jau buvo save pertikrinusi, kad ot, ot jan lietuvių visiškai ištautės ir susijungs su rusais. Bet laiko bėgis visiškai kitaip parodė, — valdžios planai nedasiekė savo siekio, o lietuvių išėjo karzygais. Ir štai du smurtus talkiai užsisiėdo ant nelaimingos mūsų tėvynės. Valžia pradėjo persekioti išnaujomo mūsų jauną spaudą, uždarinėti visokias apšvietos draugijas, areštuoći geriausius mūsų išsilavinusius vyru, grūsti juos i kalėjimus ir išsiuntinėti į tyrus Siberijos laukus. O kuningai, būk tai niekuo nekalti, šaukia žmones liauti gėrus degtinę ir tverti blaivybės draugijas. Kas tose draugijose daroma? O gi lygiai, kaip ir bažnyčiose per pamokslus, pakeikinėja pirmieviškus laikraščius, vadina juos bedievīškais, o jų leidėjus — atskalūnais. Gązdina žmoneles: „jeigu toliau skaitysite, tai nueisite į amžiną prapuolių!“ Tose draugijose kaišiojama skaityti tik klerikališki laikraščiai: „Šaltinis“ ir „Viltis“. Tokis tai „blaivybės“ platinimas.

Puiki tokios „blaivybės“ illus- tracija matosi korespondencijoje iš Skotijos (žur. „V. L.“ N7). Ten korespondentas visai nedvi- prasmiai parodo, kaip mūsų kuningėliai rūpi žmonių blaivybė: esą — gerkite, tik pasisaugokite, kad niekas nematyti!

Gerkite, broliai, tie, kurie esate prisiraše prie „blaivininkų draugijos“, tas jums pavylyta. Tik meldžiamieji neskaitykite „bedievīškų“ laikraščių! Štai kame politika. Štai delko blaivybė taip nori monopolizuoti kuningėliai netik Lietuvoje, bet ir Amerikoje...

Ziūrėsime, ar ilgai ta „politi- ka“ tėsis!...

Steponas Raubickas.
Middle Village, L. I.

Vieni žmonės perdaug atsidavę tai dienai ir visiškai pamiršta apie rytojų — tai vėjagaudas; kiti vėl perdaug rūpinasi ateicia — tai bailiai ir nenuo-

ramos. Nelaimė yra tikrasis žmogaus išmė- ginimas.

Prigimtyje nėra jokio šlykštumo, tikai doriskieji šlykštumai.

Prigimtis stebėtinai maloni meilėje ir iš meilės siunčia kokią nors bran- gią savęs pačios dalį tam, ką myli.

APLEISTOS KUDIRKOS EILĖS.

Pastarajan visuotinan Kudirkos raštų rinkinį nevisos da in- éjo jo poezijos. Kas turi pilnus rinkinius „Aušros“, „Liet. Balso“ ir kitų senesnių laikraščių, gali but rastų ir daugiau jo eilicų. Mės vienas eilutes, neindētas rinkin, netikėtai užėjome „Lietuviškame Balse“ (N11, 1888 m.), laikraštyje, kurį tuomet leido J. Šliupas, New Yorke. Čia jas perspausdiname originališkai, nei rašybos nekeisdami:

KREGŽDELĖ.

(Daina.)

Dar saulel kelt ketina,
Manę cziulbėjims budina,

Ziuriu per langeli —
O ten cziauszka kregžduželė,

Juodmelynė pauksztuželė
Statant saw nameli.

Tur but diews leide isz dangaus
Sulaukt swetelo taip brangaus —

Ačiu už dainelę!
Kada girdžiu balsą tawo,

Su wisai užmirštu sawo
Warginga dalelę!

Ik sziai dinenai ludna buvo,
Rodès laimė jau pražuwo,

Nerimau asz wienas.
Kaip pawasaris pražydo,

Ir tawę akys iszwydo,
Linksmos mano dienos.

Užmiršau wargeli sawo,
Nes linksmios dienelės tawo —

Linksmu kelą tiesia.
Nelēkk i swetimą szali,

Nepalikk mano nameli —
Mums linksmiaus bus dwiesia!

W. KAPSAS.

TAUTOS DAINA.

(Iš Jakobi.)

DAR

ISTAUTĒJIMO KLAUSIME.

Chieagos dienraštis „Daily Tribune” (nuo vasario 16) rašo: „Ar Amerikoniškos Augštostos moksleivės vaikas sulaužo tuos Dievo išakymus: „Ne vogk' ir „Ne meluok”? Ir ar jisai nemo-ka gražiai pasiegti žaidimuose? Ar jisai nežemai stovi dorybėje, sulyginamai su jojo broliai vaiku, Anglijos moksleivių?”

Franklin W. Johnson, perdėti-nis Chicagos Universitetas, vienos iš labai brangiai lėšuojančiu va-karinėse valstijose mokyklų, — ant šių klausimų atsko „taip”: „Negana, kad amerikoniškos augštostos mokyklos vaikas tankiai yra be tos dorybės laipsnio, kuris neleidžia pasisavinti svetimus daiktus, kuriaos jisai lengvai gali paglemžti, bet sliesoriai ir spynų dirbėjai da nesumanč tokias spin-tas, kurios išturėtū priejo ja-ge ar sumanumą. Kas nėra kie-tai prikaltas, tas jau negali be pa-vojaus nuo moksleivių išbūti...”

Šią padėjimą negalima tuomi-iaiškinti, kad amerikoniškose mokyklose moksleivai susidea-buk iš „maišytų” charakterių (pobūdžiu), nes tankiai buvo su-sektai, kad aršiaus vagis mokykloje buvo tie, kurie paėjo iš „geriausių šeimynų”. Prof. Johnson kalbėjo aristokratiko priemies-čio gindytuose sueigoje, apie do-ros reikalingumą augštene mokyklose ir pagaliaus pasikalbėj-i-muose vienas intelligentas jautėsi priverstas apginti dorybės stov-tojo (aristokratiško) priemiesčio, tvirtindamas, kad tokiai atsitikimai, kaip aš aiškinau, paėjo iš priežasties buvimo tose mokyklo-se svetimtaučiu vaikų. Na, o po vis-kam vietinės augštostos mokyklos mokytojas man pasakojo, kad pikčiausia vagystė, jojo mokykloje tą metę papildę garbingiausios to miestelio bažnyčios... ku-ningo sūnūs!

Universitate baigusiu (alum-nu) draugijos narys man pasakojo, kad abrūsų ir paklodžių dili-mas jojo rinkinių draugų būste visuomet dapido pasipelnimą delei viešai neskeljamų pasi-linksmim... Gerai žinomas universitatės lošėjai (foot ball team), atvažiavę i sau paskirta miestą buvo priversti atiduoti apstu rankų sidabrinį daiktu, kuriuos jie buvo suglemžę beke-haudami iš traukinio valgomojos tramvajaus, idant išvengti visu surošavimą!

Kuris rūpestingai gvidena ši-ta klausimą, tas persitirkina, kad štie atsitikimai yra tikai kaip illustracijos stokai pamati-nių dorybės reikalaivimų mūsų visoje draugijoje. Vaikai gali būti teisingi savuose žaisluose (sports), kaip juos tėvai vaisbo-jie pramonėje. Taip rašo „Chicago Tribune”.

Dabar, noriu priminti, jogei pradžioje šito raštelio, Amerikos jaunimas yra vadinas „bro-havaikais” Anglijos moksleiviu. O svetimtaučiai esą nedorybų nešejai. Gaila, kad mēs tokius amerikony išvedimus leng-vai praleidžiame. Ir del šito ne-galima sutiki su „Lietuva”, ku-ri N7 apžvalgoje paduoda ameri-konų numylėtą projektą, kad visos tautos susiglaustų po amerikoni globa ir tvertu vieną — iš visų tautų — amerikonišką kul-tūrą, bet angliškose dvasioje ir ta visą atlikę taptu „Fair Daugh-ter of England”, kaip ameri-koški laikraščiai mēgsta Ameri-ka vadinti.

Amerikoni nenori, kad tautos ka veiktu be jų vadovystės. Mat jiems rūpi panaikinimas ir užmušimas, savotiškas tautiškos dvasios visuose, kurie neprūma anglų kultūros. Na ar ne tą pa-cią geradaryste mums siūlē len-kai, o dabar Prūsuose daro vokiečiai, o Lietuvoje — rusai? Labai tad negerai, kad mūsų laik-raščiai nenumano šito, jog vesda-mi savus tautiečius i tokius „tau-tu suderinimus”, tie patis lietu-viški laikraščiai tuojuas pasilikis visai nereikalingais, nes viena-amerikonų kultūrą sutvērē patis save nustelbs ir neteks skaityto-jui...

Tokioje tai dvasioje amerikoni veikia i svetimtaučius. Kitas tautas naikina, geroju kviesda-mi visas eiti per amerikonų ko-tuvu. Ne taip amerikonai patis sau veliau to „kultūriskumo”, kaip svetimtaučiams. Svetimtaučiam pataria imti vien angliską ja kalbą ir per ją tverti šalies kultūrą, — nors vokiška ir fran-cužiška kultūros kur-kas augštēs nž angliškają, taipgi vokiečiu bei francūzų ir slavų kur-kas daugiau Amerikoje už angliškos kilmės gyventojus; bet tą ameri-konams nei neužsimink! Jie ne-nori nei klausyties, kad didumos gyventojų norai galėtų priešin-ties užmetimui (tai didumai ne angliškos kilmės gyventojų) jiems angliškos kalbos. Jie vadina visą šalį „Puikiaja Anglijos Dukteria”. Vienok patis sau jie kitaip velia: po to, kaip suame-rikonina ateivius, išplėšia jiems juos švenčiansius jaunus prie savų kalbų ir prie savų tėvynių, ir jau ima tą atjėjų vaikai di-džinoties, kad jie kitaip nesupranta, kaip vien „angelskai”, tuomet štai kā amerikonai amerikonams pataria — (Žiur., „Chicago Daily Tribune, pėtnyčia, vas. 16, 1912), net liepti liepja: „jie (amerikoni) turi mokinti jaunąją gent-kartę... suprasti svetimtaučių pramone ir kalbēti svetimtaučių kalbas ir pasilikti svetimųjų imo-nes ir reikalaivimus”.

Štai „kur šuva palaidotas”? Pirma iš svetimtaučių atima jie jų nacionali jaunsmą ir kalbą, o paskui amerikonai mokisi mūsų kalbų, kad atimt iš mūsų pramo-ne. Kaip mums tas turėtų atro-dyti? Ir ar mēs kada suprasime, kur mus tie „kulturnešiai” nori nuvesti?

Dr. Antanas Rutkauskas.

MINKLĖS.

Tėvai paputę, o vaikai pasiunt (Žirnai ankstyse).

Pabaubė, pabaubė ir vėl su-glaudė (Kninga).

Tarp kojų šutintas, augštyn žemyn bruktintas (Sviestas).

Mėsinė stirta, geležim paspirta (Arklys).

Pagniauži žiojas, paspaudi va-ziuojas (Žirklys).

Be durių, be langų, pilna gri-čia žmonių (Agrukas).

Dvi duria, dvi žūri, o dvi ne-pasiekia (Merga duoną minko).

A. Gurklys.

Turi sparnus, bet nelekiōja, ne-turi kojų, bet nepavysi (Žuvis).

JUOKELIAL.

MAZAI PARŠMĖ.

Nesenai New Yorko legislatūroje vienas atstovas sunanė išleisti tokį įstatymą, kurinomi būty uždrausta sa-nūnuose „fundytis” ir kiekvienas su-gautas besakant: „kā gersi?” turėtū užsimokėti \$500 papabudos.

Už šitą sunanymą legislatūroje bal-savo tik vienas žmogus, tai yra — patas inėsėjas.

SUPRANTA PRISIEGĀ.

— Ar suprant, kas tai yra prisie-ga? — tūlas Virginijos teisėjas kla-

sia seną juoduką (nigeri), kuri siek-dino prieš balsavimą.

— Yes, sah! — atsakė juodukas. — Kada žmogus nori meluot, tai jisai pri-sieka, kad būtinai laikysis prie savo žodžio.

AKYJE BALKIS.

Petriene: — Žinai, sita Jokubien-a labai netikus paproti.

Petras: — O kaip taip, pačiute?

Petriene: — Nagi, kada tik mēs susitinkame, tai praėjus ilgai dar at-sisukdama į mus žiūri!

Petras: — Ale kaip gi tu šiata matala?

KĄ TOKIE KAIMYNAI?

Kartais žmogus gauni atkerštyti savo prieši svetimais kaitais. Taip viename šeimynos vakariniame poklyj gas-padine prasinejus, kad sudaino-ty. Bet ūsas senorėjo, nes sakė vė-lus vakaras, tai tramdymis kaimynams miega.

— O, kaslink kaimyną — sušuko jauna gaspadinė — tai nepaisyk: jie pereitai savaitę nunuodijuo mūsy sunj!

ABU LYGUS.

Tėvas. Man regis, Jonai, tu jau myli mano dukteri. Po Velikų aš leisiu judvium suetii i porą.

Jonas. Kokis laimė! Tiktai bran-giam tėveliui turiu aplekšt, jog esai plikas ir turu skolas.

Tėvas. Tai baikos — tamsta tok-sai pat, kaip iš aš!

ATSILYGINIMAS.

— Sakai, kaip aš dabar tau atsil-yginius skolą, tai man paskui vėl paskoli?

— Taip, sakau tau tikrai, paskoli-siu.

— Na tai susilyginkiva: aš dabar tau skolos neatiduosi, o tu man pas-kui nebesokolin.

VALŠČIAUS TEISME.

— Kada Tamstai Mateušas davė pirmą kūčia i galvą, kas paskui buvo?

— Na, o kas bus. Davė trečią kartą.

— Ar ne antrą kartą?

— Kur tau antrą kartą! Antrą kartą tai aš jam davau į kaktą.

ISMINTIES GRŪDELIAI.

Pasėk gerus darbus, tai pjausi geras inprocius; sėk inprocius, tai rinksi-sau gerą pobūdį; sėk gerą pobūdį, tai nusipjausiai sau gerą atiteit. — Tackeray.

— Sečelis: — Ar tu nori leisties atvi-ras kūčion, prasūkis ir klaudingomis kelūtomis?

Brand: — Taip. Laisvai, drąsiai ir tiesiai!

Sečelis: — Be vilties!

Brand: — Taip, be vilties!... Ibsenas.

—
Kokia religija yra teisinga? — Žmogus visados ir be paliovos eina pirmyn ir plėtojasi. Vaikai tiki i prasūdytai rojų, o suaugę tiki į tokį rojų, kuris galima užkarauti.

Lili Braun.

—
Koks yra didžiausis iš balsiausis plė-mas, nusities per žmonijos gentkar-tes, nugulė per amžius, patasi nuo-gandžiausis ir jizdžiausis pragaro juo-kas? — Tai karė. — Klopštakas.

—
Ar galima atleisti tam, kuris dar tebesinaudoja nusidėjimo vaisiai?

—
Tik pilnai nurimusia dvasia galima sprečti reikalus.

—
Pats perdaug nežadék, nei kitais perdaug netikék, kai jie žada.

—
Teisybė tamos nemégsta; ji mēgta veikti atvirai.

—
Kas norės apgauti, neapsimes tel-suoliu!

—
Visados stiprusis stiprojo puose lai-ko.

—
Žmonės paprastai moka tiems, kurie juos žadina arba prigaudinėja, o ne tiems, kurie jiems tarnauja: penki tikstantiniai šnekoriu, o pusrubis žem-kaišiai.

Esk.

—
Užgautajam, Waterbury: — Apie tas „pasakitas“ mums jau raše benti keli. Vieno žinutėje tarpe dvejų socialiai-ty kuopų užvedėte kritiką ir paleidžia-te joms mūsy laikraštyje suvesti galus. Delto nedėsim. Be to suplauku-jaus aplinkybų suvinimai ir indėt.

Wm. Latvalčiu, Kanada: — Kla-siate, kokin bausmė pametusiam ginklus ir pabėgusiam iš kelionės į japonų karę ir vėl kitam, kuris pirmiaus 2 metus sėdėjo disciplinos batalione ir taipgi karės laiku prasialino, — tikrā mēs negalim pasakyti, nes tokius teisės kėlimas daugiau turi tie-są sau nariams duoti tikietus iž dykų. Bent taip mēs suprantam iš Tam-stos korespondencijos.

J. Martinkevičiūtė: — Labai gerai, kad mūs broliai Detroite paminėjo 21 d. sausio „Kruvinai nedėdieni“. Bet Tamstai žinutėje tarpe dvejų socialiai-ty kuopų užvedėte kritiką ir paleidžia-te joms mūsy laikraštyje suvesti galus. Delto nedėsim. Be to suplauku-jaus aplinkybų suvinimai ir indėt.

Wm. Latvalčiu, Kanada: — Kla-siate, kokin bausmė pametusiam ginklus ir pabėgusiam iš kelionės į japonų karę ir vėl kitam, kuris pirmiaus 2 metus sėdėjo disciplinos batalione ir taipgi karės laiku prasialino, — tikrā mēs negalim pasakyti, nes tokius teisės kėlimas daugiau turi tie-są sau nariams duoti tikietus iž dykų. Bent taip mēs suprantam iš Tam-stos korespondencijos.

J. Martinkevičiūtė: — Labai gerai, kad mūs broliai Detroite paminėjo 21 d. sausio „Kruvinai nedėdieni“. Bet Tamstai žinutėje tarpe dvejų socialiai-ty kuopų užvedėte kritiką ir paleidžia-te joms mūsy laikraštyje suvesti galus. Delto nedėsim. Be to suplauku-jaus aplinkybų suvinimai ir indėt.

Wm. Latvalčiu, Kanada: — Kla-siate, kokin bausmė pametusiam ginklus ir pabėgusiam iš kelionės į japonų karę ir vėl kitam, kuris pirmiaus 2 metus sėdėjo disciplinos batalione ir taipgi karės laiku prasialino, — tikrā mēs negalim pasakyti, nes tokius teisės kėlimas daugiau turi tie-są sau nariams duoti tikietus iž dykų. Bent taip mēs suprantam iš Tam-stos korespondencijos.

J. Martinkevičiūtė: — Labai gerai, kad mūs broliai Detroite paminėjo 21 d. sausio „Kruvinai nedėdieni“. Bet Tamstai žinutėje tarpe dvejų socialiai-ty kuopų užvedėte kritiką ir paleidžia-te joms mūsy laikraštyje suvesti galus. Delto nedėsim. Be to suplauku-jaus aplinkybų suvinimai ir indėt.

Wm. Latvalčiu, Kanada: — Kla-siate, kokin bausmė pametusiam ginklus ir pabėgusiam iš kelionės į japonų karę ir vėl kitam, kuris pirmiaus 2 metus sėdėjo disciplinos batalione ir taipgi karės laiku prasialino, — tikrā mēs negalim pasakyti, nes tokius teisės kėlimas daugiau turi tie-są sau nariams duoti tikietus iž dykų. Bent taip mēs suprantam iš Tam-stos korespondencijos.

J. Martinkevičiūtė: — Labai gerai, kad mūs broliai Detroite paminėjo 21 d. sausio „Kruvinai nedėdieni“. Bet Tamstai žinutėje tarpe dvejų socialiai-ty kuopų užvedėte kritiką ir paleidžia-te joms mūsy laikraštyje suvesti galus. Delto nedėsim. Be to suplauku-jaus aplinkybų suvinimai ir indėt.

Wm. Latvalčiu, Kanada: — Kla-siate, kokin bausmė pametusiam ginklus ir pabėgusiam iš kelionės į japonų karę ir vėl kitam, kuris pirmiaus 2 metus sėdėjo disciplinos batalione ir taipgi karės laiku prasialino, — tikrā mēs negalim pasakyti, nes tokius teisės kėlimas daugiau turi tie-są sau nariams duoti tikietus iž dykų. Bent taip mēs suprantam iš Tam-stos korespondencijos.

Severos

Balsamas Gyvasties

(Severas Balsam of Life)

pataiso virškinimą, prašalina vidurių sukietėjimus, sutvarke vidurių reguliariskumą, kepenų ir žarnu.

Tatai reiškia: mažai ligų, daugiau žiūrų spękų, geresnė sveikata.

75 centai.

Severos

Gothardiszkas Aliejus

Severa's Gothard Oil

turi but intrinamas kiekvienos skaudamon vietos, taipjaun ten, kur yra sutinimai, uždegimai, skandėjimai, sustingimai.

Visada laikykite po ranka. Jei ne šan-

dien, tai rytoj gal labai prireiks.

50 centų.

Severos

BALSAMAS PLAUCZIAMS

(Severa's Balsam for Lungs).

labai gerau veikia ant nesveikų kvėpuojamųjų organų, anttilde kosuli, prašalina knietėjimą gerklę, pataiso plančius ir neleidžia išskeroti ligai.

Vartokite visada, kada tik jaučiate, kad gerklę, plaučinose ar kvėpuojamose organuose kas-ners negera.

25 ir 50 centu.

Severos

ANTISEPSOLIUS

turi but vartojamas einant gulti arba tuo-

jams atskirkelės, o reikale ir tankiai besig-

yant nuo slegos, užkimusios gerklęs, nema-

lonaus kvėpavimo ir nesveikų dantų smege-

nu.

Parankiausias vaistas higienikai ir švarai užsilaikti.

25 centai.

Parduodama visur aptiekose. Neimkite jokių kitokių vaistų, kuriuos jums siulytų vietoj Severos.

Knygutės ir nurodymai yra duodami lietuvių kalba.

Reikalaudami daktariško patarimo kreipkitės adresu:

W. F. SEVERA Co.

CEDAR RAPIDS IOWA

norienė, H. Kasinskas, P. Mačis, I. Mačis, E. Blockienė, S. Subovič, M. Urmonavičia, A. Puišis, I. Brenza, A. Karapavicičia, M. Zakanrankiutė, K. Latvinaskas, B. Lukagalis, F. Kazlauskas.

Aukavusieje po 30c.: M. Budonis, K. Simkūnas, P. Snaulis.

Aukavusieje po 25c.: Freend, H. Ba-

gucki, Z. Matukavičius, M. Butkutskis,

V. Kabacevičius, I. Gudaičiutė, Jurgis Matulevičius, S. M., A. Stasiunas, C.

Kaplū, J. Seikis, J. Stačkiutė, J. Ben-

zon, Zaharauskaitė, M. Gozacia, M. Bar-

zdaitienė, J. Stansauskas, A. Kuzinas,

K. Pačesa, S. Gudas, A. Samoliavici-

enė, P. Balkauskas, Pazeikiutė, Gilis,

Unguraitis, V. Pečkaitis, S. Kar-

pavicičia, M. Litvinaitė, B. Kairaitė,

Silema, K. Kairis, P. Šalkauskas, J.

Norbutas, Leponis, M. Žilinskas, V.

Žilinskas, V. Grinius, J. Pirkiačiūnas.

Aukavusieje po 20c.: G. Marionie,

M. Malinauskas, M. Armanavičiutė, J.

Kemeikis, J. Sadauskas, S. Stasialis, V. Genis, A. Budavičius, P. Šalaševičius

Aukavusieje po 15c.: A. Verpečenės, B. Grenkevič, V. Lietuvninkienė, R. Stankovski, V. Baltrušonis.

Aukavusieje po 10c.: O. Vaideliutė,

M. Bankovičienė, J. Asilovič, O. Ri-

novič, J. Kliokis, A. Jankauskas, J.

Zinkevičius, M. Cizauskas, J. Brusokas,

J. Tamošaitis, S. Adomavičienė, E.

Jusas, J. Kučinskas, J. Čepaitis, J. Že-

maitis, P. Jasulaitis, V. Puvlikievičius,

V. Varinskas, J. Leonas, A. Vaicikauskas,

M. Tuinilas, J. Terens, Z. Remša, J.

Bilingli, Willis, A. J. Mišeikis, G. V.

Iglomaitis, Brenner, V. Valatkevičius,

A. Račkauskas, J. Klimaitis, A. Tvoski,

S. Mičiul, A. Mičiul, M. Sibirka, J.

Blazinskas, P. Rubanik, J. Misevičius,

M. Plakatnicki, F. Citavičia, V. Zu-

kas, J. Kalaziavicius, J. Ruzgas, A.

Cejunski, V. Palkauskiutė, M. Marin-

kiutė, J. Cibulskis, J. Česaitis, V. Ti-

kaiznė, O. Enoraičiutė, J. Pankevič,

O. Duleičiutė, K. Kalaška, P. Klasčius

P. Svaciak, A. Klasčius, T. Bauza, P.

Šimkūnas.

Viso \$5.80

Aukavusieje po 5c.: Semonasas, E.

Lietuviukiutis, J. Kudirkas, M. Kra-

velis, P. Sinkevičius, V. Sutovskis, J.

Meliauskas, M. Andriukaitienė, P. An-

driukaitienė, A. Lietuvninkutė.

Viso 55c.

KELIAUJANTI

AGENTAI.

Mūsų keliaujantis agenta Vincas Jankauskas šiuo mis dienomis važinėja po Mass. ir N. H. valstijos šiuos miestukus: Hower Hill, Lowell, Nashua, Manchester, Exeter ir kitus.

Galite pas ji užsirašyti „Vienybė Lietuvninku“, duoti užsakymus ant knygų ir apgarsinimų.

J. J. Paukštis Co.

120 Grand s., Brooklyn, NY

TMD. 33-čios kp. viršininkų adresai.

Turėdami kokius nors reikalus su

33-čia MDL. kupa (So. Chicago, Ill.)

kreipkitės šiai viršininkų adresais:

Pirminkas — S. Kietkauskas, 8714

Houston ave.; Rastiinkas — M. Gar-

mus, 9415 Commercial ave.; Išdininkas

Juozas Irišionas, 8734 Commercial ave;

Išdo globėjai — Pranas Aršanskas,

8756 Houston ave. ir St. Slotaitė,

Roby, Ind Box 11.

REIKALAVIMAI.

Reikalinga vyra, kuris norėtų va-

kariai ir šiaip liuosame nuo darbo

laikė užsidirbtį pinigų, pavaikšioda-

masis savo apylankėjų tarp draugų, pa-

žiūrėti į kitų žmonių.

Kiekvienas

sięk tiek stropesnis vyrukas gagli pe-

daryti puikius pinigus. Mes pamoki-

sime kaip. Del artesnių žinių rašykite

adresu: 154 W. Randolph St., Chicago,

Ill. CHAS. URWICH & CO.

PASISEKIMO SĀLYGA.

Laikė karis Indijoje, majoras Hodson rašė vienam savo draugiui: „Jeigu man čia viskas gerai sekis, tai turėsiu pasidėkoti tik geram virškinimui“. Ja suprato, kad tik turēdamas gera sveikatą gali tikėtis geriausio pasisekimo. Kasdien tenka matyti žmones, kurių karerą suardė ligos, tankiausia paeinančios čios iš sugedusių vidurių. Galime čia priminti, kad Triner's American Elixir of Bitter Wine yra geriausias vaistas nuo viskių ligų, kurias pagimdo vidurių nevirškinimas. Vartokite ji visada, kaip tik pasijuntate bežuda apetitą, jiegas ir svarumą. Jis suteikia manas pajegas nusilpusiam organizmui, sutaiso virškinimą organus, gydo vidurių sukietėjimą, galvos skaudėjimą, dieglius ir neuralgiškus bei reumatiskus gėlimus. Taipjau gera ji vartoti nuo anemijos, nervingumo, spėkų nužudymo ir nuo pilvo ir žarnų ligų. Visose aptiekose. Jos Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Parsoduoda už pigę prekę puiki groserė, prie kurios taipgi randasi ir kambariai. Vieta gana puiki agyventa lietuvių ar lenkų. Priežastis pardavimo — nemokėjimas lietuviškos ir lenkiškos kalbių. Kreipkitės šiuomis adresu:

Marssy,

266 Front str., Brooklyn, N. Y.

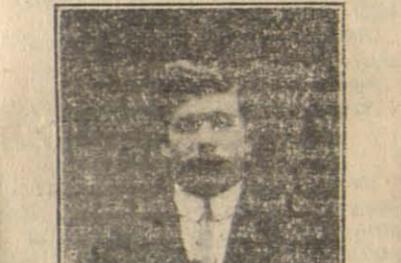
NAUJAI PRADEJĘS

kriaunėjā ap, siuru naujus siurus iš geros materijos ir už pigią prekę, ir senus pataisau, išvalau ir padarau kaip nauja. Uprausi visu lietuvius, mano tautiečius. Aš tik vienas čia lietuvis Pottsville. Ir kelia apmoku iki 50c.

su gudone.

Jonas Bigelis,

PAJIESKOJIMAI.

Pajieškau Juozapo Paradauską, pa-

aina iš Kauno gub., Vilkmergės pav.

Skimonių miesteliu, apie 24 metų am-

žiaus, nedidelio uglio, plaukai šviesiai-

geltoni, akių mėlynos, šnekai lietuviškai,

rusiškai, lenkiškai ir biski žodžių, ra-

šyt ir skaityt nemoka. Pirmiau gyveno

Brooklyn, N. Y. Buvo išsiėmės lais-

nes del apsivedimo ir pavogė 50 dole-

rių nuo savo mylimiausios pabėgo. Tai-

gi eigu kas žinote kis ji randasi teik-

site pranešti man, o apturėsit 15 dole-

rių dovanų.

Marijona Simanovici,

439 Rodney str., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau savo dėdžiu Antano, Juo-

zo ir Kazio Paškevičių, 20 metų kaip

Amerikoje, pacina iš Suvalkų gub.,

Naumiesčio pav., Plokščių gmino, Sil-

vėnų kaimo. Pirmiaus gavo Brooklyn,

N. Y. Ji patis ar kas kitas pra-

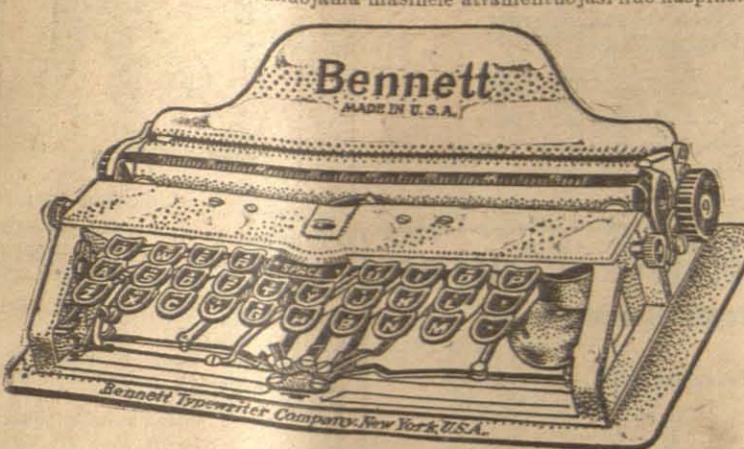
šau atsišaukti ant šio adresu:

Jonas Paškevičius,

351 So. 33 str., So. Omaha, Neb.

BENNETT TYPEWRITER. Kaina \$18.00

Bennett Typewriter yra tai naujausio išradimo drukuojama mašina ir drukuoja teip greitai ir pulkiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su universališkais, raktais, teip kaip mašinos už \$100.00, arba ir brangesnės. Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių į minutą. Padaryta iš labai tvirtoto plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atramentuoja nuo kaspino.

Diduma mašinos 2x5x10 colių. Galima varčioti popierę 8 ir pusės colių plati. Turi 84 litaras ir ženklius. Volelis su literomis maiosini ir tokiu budi ant jo galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 atskirų dalių, sveria 3 ir puse svaro. Sudėta iš labai puikiai skrynelė ir ją galima nešiotis rankoje, arba kiešiuoje. Ji yra netikta naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ypatai, o už tokia prekė, tai kaip dykai.

**J. J. Pauksztis & Co.,
120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.**

New Telephone 1070 R.

Vienatinis ir Geriausis Fotografistas.

Jos. Shukis

Wilkes-Barre, Pa.

DIDZIAUSIA LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA S. L. A.

Juokkis per visus metus!

Užsirašės „TARKA“ nuvaikysi nuo savo kaktos visas raukšles. Turėsi juoko, kada tik atsiminsi, kaip „TARKA“ perleidžia per savo brazdinį visokius ištirkėlius ir liurbas.

Gražių giesmelių su gaidomis
Juokingų uždavinii, žardų. Pilna karikatura, juokingų paveikslų.
Tik vienas dol. metams.

Adresas: „TARKA“,
P. O. Box 895, New York City

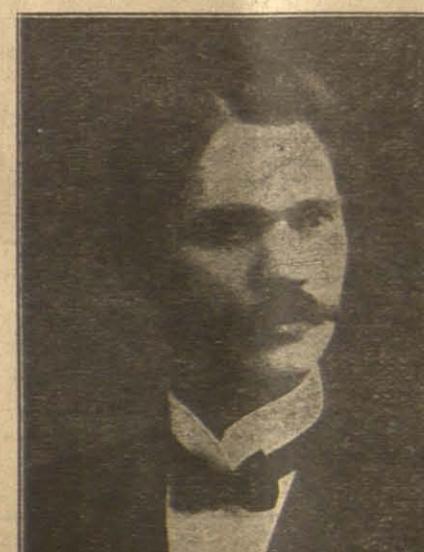
Antanas Stašaukas.

Labai puikiuoje vietoje salūnas, užlaikaujančiausius gerimus ir kvepiantius cigarus. Lietuvos, nepamirkite atsilankytis pas savo vinentauti.

No. 2 Cor. Nesbitt ir B.

EAST PLYMOUTH, PA.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

PIRMAS LIETUVISZKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIU FOTOGRAFIJU**Darba atlieku****puikiai ir pigiai.****G. BENSON**

328 Bedford Ave.

Brooklyn, N. Y.

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etnografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, slėdinėti popierius, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos kiekvieno lietuvių stubelės. Pirmutinė dar tokio didumo maša lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygine, tik po 50 centu.

Pasiskubinkite kiekvinas igyti tą ŽEMLAPI, ir pamatyti surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlį exempliorių.

Šiuo adresu:

J. J. PAUKSTIS & CO.

120-124 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

